

Raportul special

**Modul în care instituțiile
și organele UE calculează,
reduc și compensează
emisiile lor de gaze
cu efect de seră**

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Twitter: @EUAuditorsECA
YouTube: EUAuditorsECA

Numeroase alte informații despre Uniunea Europeană sunt disponibile pe internet pe serverul Europa (<http://europa.eu>).

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2014

ISBN 978-92-872-0876-7
doi:10.2865/69831

© Uniunea Europeană, 2014
Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Printed in Luxembourg

Raportul special**Modul în care instituțiile
și organele UE calculează,
reduc și compensează
emisiile lor de gaze
cu efect de seră**

[prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4)
al doilea paragraf TFUE]

Puncte

Glosar

I-VII Sintează

1-7 Introducere

1-2 **Politica Uniunii Europene în domeniul mediului urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție**

3-4 **Prevenirea schimbărilor climatice periculoase este o prioritate a Uniunii Europene**

5-7 **Administrațiile publice joacă un rol important în atingerea obiectivelor în materie de climă**

8-11 Sfera și abordarea auditului

12-101 Observații

12-61 **Instituțiile și organele UE nu au politici comune de monitorizare și reducere a emisiilor lor de gaze cu efect de seră**

12-29 **Amprenta completă de carbon a instituțiilor și organelor UE nu este cunoscută, iar informațiile fragmentare disponibile riscă să submineze credibilitatea raportării**

30-43 **Există dovezi că emisiile generate de instituțiile și organele UE, per ansamblu, s-au redus de-a lungul timpului, dar numai în ceea ce privește consumul de energie în clădiri**

44-51 **Mai mult de jumătate dintre instituțiile și organele UE auditate nu stabiliseră niveluri-țintă cuantificate pentru reducerea emisiilor lor și doar două dintre ele aveau niveluri-țintă cuantificate pentru 2020**

52-61 **Compensarea emisiilor reziduale este utilizată într-o măsură limitată, iar instituțiile și organele UE nu au o abordare comună**

62-101 **Instituțiile și organele UE nu utilizează pe deplin potențialul instrumentelor de management de mediu promovate de Comisie**

62-76 **Progresele realizate în ceea ce privește introducerea sistemului de management de mediu și audit EMAS sunt lente**

77-89 **Achizițiile ecologice reprezintă o opțiune mai degrabă decât o obligație în temeiul normelor actuale și doar câteva instituții și organe le-au utilizat în mod sistematic**

90-101 **Standardele de construcție ecologice referitoare la performanța energetică nu sunt utilizate în mod sistematic pentru clădirile noi și pentru proiectele de renovare majoră**

102-114 **Concluzii și recomandări**

Anexă – Abordarea auditului utilizată pentru evaluarea achizițiilor publice ecologice

Răspunsurile

- **Consiliului European și ale Consiliului Uniunii Europene**
- **Comisiei Europene**
- **Curții de Justiție a Uniunii Europene**
- **Băncii Centrale Europene**
- **Curții de Conturi Europene**
- **Serviciului European de Acțiune Externă**
- **Comitetului Economic și Social European și ale Comitetului Regiunilor al Uniunii Europene**
- **Băncii Europene de Investiții**
- **Agenției Europene de Siguranță a Aviației**
- **Agenției Europene de Mediu**
- **Agenției Europene pentru Medicamente**
- **Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**

Achiziții publice ecologice (APE): proces prin care autoritățile publice doresc să achiziționeze bunuri, servicii și lucrări cu un impact redus asupra mediului, pe durata întregului ciclu de viață al acestora, în comparație cu bunurile, serviciile și lucrările cu aceeași funcție primară achiziționate altfel decât prin APE.

Amprenta de carbon: termen informal care desemnează cantitatea totală a emisiilor de CO₂ și de alte gaze cu efect de seră generate în mod direct sau indirect de un produs ori de o activitate sau asociate activităților desfășurate de o persoană sau de o organizație. Nu există norme obligatorii la nivelul UE pentru calcularea amprentei de carbon.

CO₂ echivalent (CO₂e): unitate de măsură universală pentru emisiile de gaze cu efect de seră, care reflectă potențialul de încălzire globală corespunzător diferitelor tipuri de emisii.

Codul european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date: un cod de conduită voluntar, promovat de Comisia Europeană ca răspuns la problema consumului de energie în centrele de date și la nevoia de a reduce impactul aferent asupra mediului, a situației economice și a securității aprovizionării cu energie.

Compensare: compensarea emisiilor de dioxid de carbon este un mecanism prin care persoane sau organizații pot compensa pentru emisiile lor de gaze cu efect de seră sau pentru o parte din ele plătind pentru o reducere echivalentă de astfel de emisii operată în alte părți ale lumii (de exemplu: reducerile de emisii realizate prin parcuri eoliene care înlocuiesc centrale electrice pe bază de cărbune). Compensările sunt calculate în funcție de o situație de referință care reprezintă un scenariu ipotetic referitor la volumul pe care l-ar fi atins emisiile în lipsa proiectului de atenuare care generează compensările.

Clădire al cărei consum de energie este aproape egal cu zero: definită în Directiva 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor ca fiind o clădire cu o performanță energetică foarte ridicată. Necesarul de energie aproape egal cu zero sau foarte scăzut ar trebui să fie acoperit, într-o foarte mare măsură, de energie din surse regenerabile, inclusiv de energie din surse regenerabile produsă la fața locului sau în apropiere.

Dezvoltare durabilă: Potrivit Raportului Brundlandt elaborat în 1987 pentru Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care satisface nevoile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor nevoi.

Dioxid de carbon (CO₂): un gaz care apare în mod natural sau ca produs secundar rezultat în urma arderii combustibililor fosili, cum ar fi petrolul, gazul și cărbunele, în urma arderii de biomasă, în urma modificării utilizării terenurilor sau a proceselor industriale (de exemplu, producția de ciment). Este principalul gaz de natură antropogenă cu efect de seră și reprezintă gazul de referință în raport cu care se măsoară impactul altor gaze cu efect de seră.

Echivalent normă întreagă: o unitate care măsoară numărul de persoane în așa fel încât acestea să poată fi comparate, chiar dacă lucrează un număr diferit de ore pe săptămână.

Efectul de seră: acumularea de căldură în atmosferă aproape de suprafața planetei (troposferă). Această acumulare este cauzată de gazele cu efect de seră. În același mod în care pereții din sticlă ai unei sere determină o creștere a temperaturii din interior, efectul de seră încălzește suprafața planetei. În absența acestui efect, temperatura s-ar situa sub punctul de îngheț. Activitățile desfășurate de om au intensificat însă foarte mult efectul de seră natural, cauzând încălzirea planetei și declanșând schimbări climatice.

Eficiența energetică: un anumit lucru este mai eficient din punct de vedere energetic în cazul în care oferă rezultate mai bune pentru același aport de energie sau produce același rezultat folosind cantități mai reduse de energie. Îmbunătățirea eficienței energetice reprezintă o modalitate de reducere a consumului de energie sau de limitare a creșterii acestui consum.

EMAS: sistemul voluntar de management de mediu și audit al Uniunii Europene. Acest sistem este compatibil cu ISO 14001, dar merge mai departe decât acesta în ceea ce privește cerințele care trebuie îndeplinite.

Emisii în amonte: conform Protocolului privind gazele cu efect de seră, emisiile în amonte sunt emisii indirecte de gaze cu efect de seră legate de bunuri și servicii cumpărate sau achiziționate. Ele sunt produse până în momentul recepționării de către organizația de raportare și, prin urmare, sunt denumite și emisii de tip *cradle-to-gate* („de la fabricare până la recepționare”).

Energia din surse regenerabile: este definită în Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ca fiind energia din surse regenerabile nefosile, respectiv eoliană, solară, aerothermală, geotermală, hidrotermală și energia oceanelor, energia hidroelectrică și energia obținută din surse precum biomasa, gazul de fermentare a deșeurilor, gazul provenit din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogazul.

Gaze cu efect de seră: dioxidul de carbon (CO₂), metanul (CH₄), protoxidul de azot (N₂O) și hidrofluorocarburile sunt exemple de gaze cu efect de seră care absorb radiațiile solare, generând astfel efectul de seră. Ținându-se seama de potențialul lor diferit de încălzire globală, emisiile de gaze cu efect de seră sunt, de obicei, calculate și raportate sub formă de dioxid de carbon echivalent (CO₂e).

Instrumentarul de formare privind achizițiile publice ecologice: îndrumări practice furnizate de către Direcția Generală Mediu a Comisiei Europene cu privire la modul în care cerințele de mediu pot fi incluse în documentația de atribuire ca parte a caietului de sarcini, a criteriilor de selecție și/sau de atribuire și a clauzelor de executare.

ISO 14001: acest standard, elaborat de Organizația Internațională de Standardizare, definește criteriile aferente unui sistem de management de mediu și permite obținerea unei certificări de conformitate cu standardul. ISO 14001 nu impune cerințe referitoare la performanța de mediu, ci schițează un cadru pe care o societate sau o organizație îl poate aplica pentru a institui un sistem eficace de management de mediu.

Măsuri de atenuare: eforturi de reducere a emisiilor sau de dezvoltare a mijloacelor de absorbție a gazelor cu efect de seră. Acestea includ utilizarea mai eficientă a combustibililor fosili, trecerea la energie din surse regenerabile, îmbunătățirea izolației termice a clădirilor și extinderea absorbanților precum pădurile, cu scopul de a elimina cantități mai mari de dioxid de carbon din atmosferă.

Metoda privind amprenta de mediu a organizațiilor (OEF – Organisation environmental footprint): metodă recomandată de Comisia Europeană pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu a unei organizații pe durata ciclului său de viață. Metoda include raportarea cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră, dar nu se limitează la aceasta.

Neutralitate din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon: situație în care emisiile nete de dioxid de carbon legate de un produs sau de o activitate sunt egale cu zero în urma compensării efectuate pentru emisiile care nu au putut fi evitate.

Potențial de încălzire globală: definește impactul pe care un gaz cu efect de seră îl va avea asupra încălzirii globale pe o anumită perioadă de timp, în comparație cu impactul dioxidului de carbon.

Protocolul privind gazele cu efect de seră: standard voluntar de contabilizare și de raportare pentru emisiile de gaze cu efect de seră, folosit pe scară largă. Acest standard a fost elaborat de Inițiativa pentru protocolul privind gazele cu efect de seră, care constă într-un parteneriat al mai multor părți interesate, reprezentând mediul de afaceri, organizații neguvernamentale, guverne și alte părți reunite de *World Resources Institute* (un ONG din domeniul mediului, cu sediul la Washington) și de Consiliul mondial de afaceri pentru dezvoltare durabilă (o asociație a unor companii internaționale, care își are sediul la Geneva).

Programul GreenBuilding: un program voluntar al Comisiei Europene destinat să sprijine măsuri eficiente sub aspectul costurilor în vederea îmbunătățirii eficienței energetice și a introducerii surselor regenerabile de energie în clădiri nerezidențiale.

Relocarea emisiilor de dioxid de carbon: partea corespunzătoare reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră înregistrate în țări ce încearcă să respecte limite obligatorii, care poate reapărea în alte țări care nu sunt obligate să respecte aceste limite. De exemplu, întreprinderile pot deplasa producția din țările dezvoltate către țările în curs de dezvoltare pentru a nu fi nevoite să se conformeze restricțiilor asupra emisiilor.

Schimbările climatice: în conformitate cu Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, este vorba de schimbări de climat care sunt atribuite direct sau indirect unei activități umane care alterează compoziția atmosferei la nivel global și care se adaugă variabilității naturale a climatului observate pe parcursul unor perioade de timp comparabile.

I

Pentru ca politica Uniunii Europene privind schimbările climatice să fie credibilă, instituțiile și organele UE, în calitatea lor de administrații publice, trebuie să integreze cele mai recente evoluții din domeniu în conceperea și punerea în aplicare a politicilor de reducere a emisiilor lor de gaze cu efect de seră (reducerea „amprente de carbon”). Ulterior anului 2005, instituțiile și organele UE au reușit să inverseze tendința de creștere a emisiilor legate de clădirile lor. Ele au ratat însă ocazia de a elabora și a pune în aplicare o politică comună pentru a contribui la obiectivul Uniunii de a reduce emisiile cu 20 % până în 2020, față de nivelul din 1990.

II

Șase dintre cele 15 instituții și organe ale UE auditate nu au raportat nivelurile de emisii din 2012, iar cele care le-au raportat nu au calculat sau nu au prezentat nivelul total al acestor emisii. În consecință, amprenta completă de carbon rămâne o necunoscută, iar informațiile fragmentare disponibile riscă să submineze credibilitatea eforturilor de raportare și de atenuare.

III

Dovezi că emisiile generate de instituțiile și organele UE, per ansamblu, s-au redus de-a lungul timpului există numai în ceea ce privește consumul de energie în clădiri. Datele disponibile privind alte tipuri de emisii, în special cele cauzate de mobilitate, nu permit identificarea unei tendințe clare de evoluție.

IV

Reduceri totale realizate până în prezent se datorează în mare măsură achiziționării de energie electrică din surse regenerabile, care echivalează cu zero emisii la calcularea amprente de carbon.

V

Instituțiile și organele UE nu utilizează pe deplin potențialul instrumentelor de management de mediu promovate de Comisie. Progresele înregistrate în introducerea Sistemului european de management de mediu și audit (EMAS) sunt lente. Înregistrarea administrațiilor publice în EMAS a devenit posibilă în 2001. În iunie 2014, șapte dintre cele 15 instituții și organe ale UE auditate erau înregistrate. Achizițiile ecologice sunt considerate o simplă opțiune și nu o obligație. Doar câteva instituții și organe au utilizat în mod sistematic achizițiile ecologice.

VI

Viitorul obiectiv fixat de Uniune pentru 2030 în materie de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră oferă instituțiilor și organelor UE o nouă oportunitate de a elabora și a pune în aplicare o politică comună.

VII

Curtea recomandă Comisiei să propună o politică comună pentru reducerea amprente de carbon a instituțiilor și a organelor UE. O astfel de politică ar trebui să includă un nivel-țintă de reducere globală cuantificată a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030. Instituțiile și organele UE ar trebui:

- (a) să introducă o abordare armonizată pentru raportarea emisiilor lor, incluzând toate emisiile indirecte relevante;
- (b) să dezvolte o abordare comună pentru a compensa, pe bază voluntară, emisiile de gaze cu efect de seră care nu pot fi evitate;
- (c) să utilizeze pe deplin potențialul instrumentelor de management de mediu promovate de Comisie, în special în ceea ce privește achizițiile publice ecologice.

Politica Uniunii Europene în domeniul mediului urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție

01

Articolul 11 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definiția și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Uniunii, în special pentru promovarea dezvoltării durabile.

02

Politica Uniunii în domeniul mediului urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție. Ea se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”¹.

Prevenirea schimbărilor climatice periculoase este o prioritate a Uniunii Europene

03

Pentru 2020, UE și-a luat angajamentul ferm² de a realiza o reducere cu cel puțin 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră față de nivelul din 1990³.

04

Pentru 2030, Comisia Europeană a propus să se stabilească un obiectiv de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ale UE cu 40 % în comparație cu emisiile din 1990⁴. Parlamentul European a solicitat o reducere de cel puțin 40 %⁵.

Administratiile publice joacă un rol important în atingerea obiectivelor în materie de climă

05

Din punctul de vedere al importanței lor, primele două surse de emisii de gaze cu efect de seră în Europa sunt producția de energie prin arderea combustibililor și transporturile⁶. Administratiile publice de la toate nivelurile pot influența nivelul acestor emisii, și nu numai, prin schimbarea modului în care își desfășoară activitatea. Prin intermediul achizițiilor publice, ele pot promova soluții sustenabile din punctul de vedere al mediului pentru lucrările, bunurile și serviciile de care au nevoie.

06

Pentru ca politica Uniunii Europene privind schimbările climatice să fie credibilă, este important ca instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE (denumite în continuare „instituțiile și organele UE”) să servească drept model de urmat și să integreze cele mai recente evoluții din domeniu în conceperea și punerea în aplicare a strategiilor de reducere a amprentei de carbon a administrațiilor publice. **Caseta 1** oferă unele informații privind modul în care se calculează amprenta de carbon a unei organizații.

07

Ținând seama de principiile stabilite în tratat, există două modalități complementare pentru a atenua impactul pe care îl au asupra mediului emisiile de gaze cu efect de seră generate de instituțiile și organele UE:

- (a) în mod prioritar, reducerea acestor emisii;
- (b) „neutralizarea” emisiilor reziduale produse, pe baza unui mecanism de compensare.

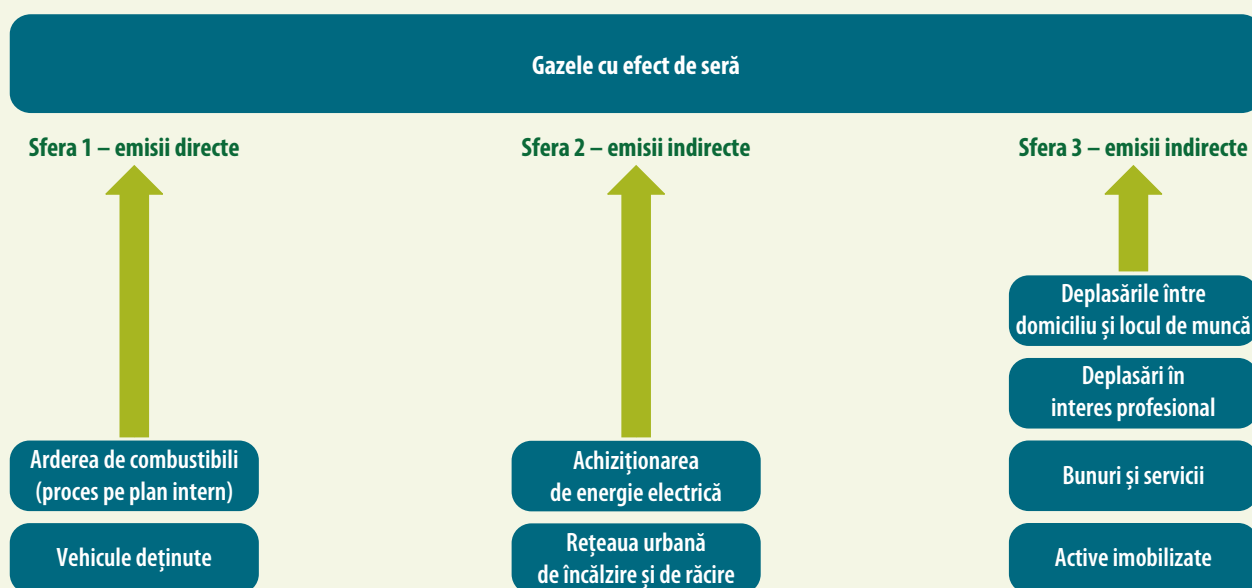
- 1 A se vedea articolul 191 TFUE.
- 2 A se vedea punctul 32 din Concluziile președinției Consiliului European din 8 și 9 martie 2007.
- 3 Consiliul European s-a oferit să mărească la 30 % acest procentaj de reducere în termeni absoluți a emisiilor, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze să participe în mod echitabil la efortul mondial de reducere a emisiilor.
- 4 COM(2014) 15 final din 22 ianuarie 2014 – Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030.
- 5 Rezoluția Parlamentului European din 5 februarie 2014 referitoare la un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei [2013/2135(INI)].
- 6 Seria „Pocketbook” a Eurostat, *Energy, transport and environment indicators* (Indicatori privind energia, transporturile și mediul), ediția 2013.

Calcularea amprentei de carbon a unei organizații

Amprenta de carbon corespunde cantității totale de emisii de gaze cu efect de seră asociate direct și indirect cu activitățile unei organizații. Sursele acestor emisii pot fi, de exemplu, producția de energie electrică în centrale electrice, încălzirea cu combustibili fosili sau operațiunile de transport.

Gazele cu efect de seră precum dioxidul de carbon (CO₂), metanul (CH₄), protoxidul de azot (N₂O) și hidrofluorocarburi au un potențial diferit de încălzire globală. De exemplu, o tonă de metan este echivalentă cu 25 de tone de CO₂. Pentru a se ține seama de acest aspect, cantitatea de emisii pentru fiecare gaz este transformată în dioxid de carbon echivalent (CO₂e), astfel încât impactul total din toate sursele să poată fi agregat într-o singură cifră.

Protocolul privind gazele cu efect de seră folosit pe scară largă face distincție între trei categorii de surse de emisii („sfere”). Diagrama de mai jos prezintă unele dintre sursele de emisii cele mai relevante pentru administrațiile publice.

Inițial, organizațiile au pus accentul pe raportarea emisiilor încadrate în sferele 1 și 2. Emisiile din sfera 3 sunt însă luate în considerare într-o măsură din ce în ce mai mare, cu scopul de a se asigura o gestionare cuprinzătoare a riscurilor și a oportunităților legate de emisiile de gaze cu efect de seră.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

Sfera și abordarea auditului

10

08

Sfera auditului a inclus toate instituțiile și organele UE cu peste 500 de angajați în anul 2012. Pe lângă acestea, Agenția Europeană de Mediu a fost inclusă din cauza sarcinilor sale specifice legate în mod direct de subiectul auditului. **Tabelul 1** conține o listă a celor 15 instituții și organe ale UE care au făcut obiectul auditului. În scopul auditului, Consiliul European și Consiliul Uniunii Europene (denumite în continuare și „Consiliul”) au fost tratate ca o singură entitate, întrucât Consiliul European nu are un secretariat propriu, ci este asistat de Secretariatul General al Consiliului UE. De asemenea, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor (denumite în continuare și „comitetele”) au fost tratate ca o singură entitate, deoarece își au sediul în aceleași clădiri și folosesc același serviciu de logistică și același serviciu de traduceri, acestea fiind gestionate în comun. În cadrul auditului, s-a acordat o atenție deosebită Comisiei Europene nu numai din cauza dimensiunii sale, ci și datorită rolului său de instituție a UE care deține competența de inițiativă legislativă.

09

În cadrul auditului său, Curtea a urmărit să evalueze dacă instituțiile și organele UE dispuneau de politici de reducere a impactului operațiunilor lor administrative asupra mediului și dacă aceste politici au fost puse în aplicare în mod eficace. Curtea a examinat dacă instituțiile și organele UE:

- (a) și-au calculat emisiile de gaze cu efect de seră, au redus aceste emisii și au folosit un sistem de compensare pentru emisiile reziduale;
- (b) au utilizat pe deplin potențialul instrumentelor de management de mediu promovate de Comisie pentru a reduce emisiile.

10

Auditul s-a bazat pe chestionare, interviuri și o analiză a documentelor și a statisticilor publicate sau puse la dispoziție de către instituțiile și organele UE auditate. De asemenea, auditul a inclus examinarea unui eșantion de proceduri de achiziții.

11

Auditul nu a fost un audit al emisiilor de dioxid de carbon – altfel spus, obiectivul său nu a fost acela de a efectua sau de a reefectua calculul emisiilor de CO₂ ale instituțiilor și organelor UE auditate și nici acela de a verifica exactitatea datelor subiacente. Dacă nu se indică altfel, datele citate în prezentul raport se referă la anul 2012.

Cele 15 instituții și organe ale UE care au făcut obiectul auditului

	Numărul de posturi prevăzute în schema de personal pentru 2012 (2014)	Sedii
Comisia Europeană	25 065 (24 901)	Bruxelles, Luxemburg, Ispra, Geel, Karlsruhe, Petten, Sevilla, Grange, reprezentanțe în statele membre
Parlamentul European	6 684 (6 773)	Bruxelles, Luxemburg, Strasbourg, birouri de informare în statele membre
Consiliul European ¹	3 153 (3 101)	Bruxelles
Consiliul Uniunii Europene		Bruxelles, Luxemburg
Banca Europeană de Investiții ²	2 185 ³ (2 369) ³	Luxemburg
Curtea de Justiție a Uniunii Europene	1 952 (1 991)	Luxemburg
Serviciul European de Acțiune Externă	1 670 (1 661)	Bruxelles ⁴
Banca Centrală Europeană	1 448 (2 602)	Frankfurt pe Main
Comitetul Economic și Social European ⁵	1 255 (1 252)	Bruxelles
Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene ⁵		
Curtea de Conturi Europeană ⁶	887 (882)	Luxemburg
Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne	775 (861)	Alicante
Agenția Europeană de Siguranță a Aviației	634 (685)	Köln
Agenția Europeană pentru Medicamente	590 (599)	Londra
Agenția Europeană de Mediu	136 (135)	Copenhaga

1 Consiliul European este asistat de Secretariatul General al Consiliului UE.

2 BEI a participat la audit în mod voluntar.

3 Numărul de posturi se referă la sfârșitul anului 2012 și la sfârșitul anului 2013.

4 Sediul central.

5 Comitetele își au sediul în aceleași clădiri și folosesc același serviciu de logistică și același serviciu de traduceri, acestea fiind gestionate în comun.

6 Constatările referitoare la Curtea de Conturi Europeană nu au făcut obiectul unei verificări externe.

Instituțiile și organele UE nu au politici comune de monitorizare și reducere a emisiilor lor de gaze cu efect de seră

Amprenta completă de carbon a instituțiilor și organelor UE nu este cunoscută, iar informațiile fragmentare disponibile riscă să submineze credibilitatea raportării

12

În opinia Curții, existența unor informații fiabile și exhaustive privind dimensiunea reală a amprentei de carbon a instituțiilor și organelor UE este o condiție prealabilă esențială pentru elaborarea și implementarea unor strategii eficiente de atenuare, care să fie exemplu demn de urmat, credibil și convingător. În prezent, pentru majoritatea instituțiilor și organelor UE, nu sunt disponibile astfel de informații.

Nu există o abordare comună pentru a calcula amprenta de carbon a instituțiilor și organelor UE

13

La nivelul UE, nu există o legislație cu caracter obligatoriu privind calcularea amprentei de carbon a administrațiilor publice. În principiu, instituțiile și organele UE sunt, prin urmare, libere să decidă dacă doresc să raporteze sau nu emisiile generate de activitățile lor. În caz afirmativ, ele pot decide asupra

modului de calculare și de monitorizare a emisiilor. Instituțiile și organele UE pot fi însă supuse anumitor obligații de raportare în țările lor gazdă, de exemplu în ceea ce privește performanța energetică a clădirilor lor. Aceste obligații de raportare nu sunt, totuși, armonizate la nivelul UE.

14

Spre deosebire de o practică din ce în ce mai utilizată în sectorul privat⁷, Regulamentul financiar al UE⁸ nu impune includerea informațiilor cu relevanță pentru mediu în rapoartele care trebuie transmise în conformitate cu titlul IX din acest regulament („Prezentarea conturilor și contabilitatea”)⁹. Nu există în acest sens nici acorduri interinstituționale.

15

Organizațiile participante la EMAS¹⁰, sistemul facultativ al UE de management de mediu și audit, au obligația de a raporta cu privire la un indicator principal „emisiile”, care include emisiile totale anuale de gaze cu efect de seră, exprimate în tone CO₂ echivalent. Cu toate acestea, în conformitate cu decizia Comisiei privind Ghidul utilizatorului care stabilește etapele necesare participării la EMAS¹¹, abordarea utilizată pentru cuantificarea emisiilor încă trebuie clarificată. În orice caz, ghidul recomandă ca organizațiile să raporteze nu numai cu privire la emisiile directe de gaze cu efect de seră, ci și cu privire la emisiile indirecte semnificative (a se vedea **caseta 1**).

- 7 A patra directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (JO L 222, 14.8.1978, p. 11) prevede că, dacă este adecvat și în măsura în care este necesar pentru înțelegerea evoluției activităților, rezultatelor și situației societății, raportul anual trebuie să conțină, de asemenea, informații de natură nefinanciară, inclusiv informații legate de chestiunile de mediu. În aprilie 2013, Comisia a prezentat o propunere legislativă – COM(2013) 207 final din 16 aprilie 2013 – care prevede obligativitatea acestei raportări pentru societățile al căror număr mediu de angajați este mai mare de 500.
- 8 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1). Regulamentul nu se aplică în cazul Băncii Centrale Europene și nici al Băncii Europene de Investiții. Agențiile UE au norme financiare care respectă normele aplicabile bugetului general al Uniunii.
- 9 Raportul anual al Băncii Centrale Europene include o secțiune referitoare la aspectele de mediu. Banca Europeană de Investiții prezintă informații cu privire la aspectele de mediu în raportul său privind responsabilitate corporativă, care este inclus în raportul anual al Grupului BEL.
- 10 Pentru mai multe detalii cu privire la EMAS, a se vedea punctele 62-76.
- 11 A se vedea paginile 25 și 26 din Decizia 2013/131/UE a Comisiei din 4 martie 2013 de instituire a ghidului utilizatorului care stabilește etapele necesare participării la EMAS, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și de audit (EMAS) (JO L 76, 19.3.2013, p. 1).

16

Într-o recomandare adoptată la 9 aprilie 2013¹², Comisia încurajează utilizarea metodei OEF privind amprenta de mediu a organizațiilor (OEF – *Organisation environmental footprint*) pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu a organizațiilor publice pe durata ciclului lor de viață. Această metodă include raportarea cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră. Metoda OEF a fost elaborată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei, luând în considerare recomandările unor metode și documente orientative similare, recunoscute la scară largă, în materie de contabilitate de mediu pentru organizații.

17

Potrivit Comisiei, la baza dezvoltării metodei OEF stă faptul că „[a]ctuala proliferare a unor metode și inițiative diferite privind evaluarea și comunicarea performanței de mediu produce confuzie și neîncredere în informațiile referitoare la performanța de mediu”¹³. După cum reiese din auditul Curții, această analiză este valabilă și cu privire la modul în care instituțiile și organele UE raportează cu privire la amprentele proprii de carbon.

Șase dintre cele 15 instituții și organe ale UE auditate nu și-au raportat emisiile de gaze cu efect de seră din 2012, iar cele care le-au raportat nu au calculat sau nu au prezentat toate elementele

18

În cadrul auditului, au fost examinate informațiile disponibile în cadrul instituțiilor și al organelor UE cu privire la emisiile lor respective de gaze cu efect de seră din 2012. Consiliul European și Consiliul Uniunii Europene, Curtea de Conturi Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, Agenția Europeană de Siguranță a Aviației și Agenția Europeană pentru Medicamente nu au publicat informații privind emisiile lor din 2012. Celelalte instituții sau organe au raportat doar informații incomplete.

19

În lipsa unor norme obligatorii privind modul de calculare a amprentei de carbon a unei organizații, raportul Parlamentului European privind amprenta sa de carbon a fost utilizat ca referință în cadrul auditului, datorită sferei sale ample. **Tabelul 2** prezintă o defalcare comparativă a surselor de emisii luate sau nu în considerare, precum și nivelul emisiilor raportate.

12 Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei din 9 aprilie 2013 privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 124, 4.5.2013, p. 1).

13 A se vedea considerentul 2 al Recomandării 2013/179/UE a Comisiei.

Tabelul 2

Raportarea privind emisiile de CO₂e aferente anului 2012 (doar informații publicate sau care urmează să fie publicate;² sfera de raportare aleasă de Parlamentul European este utilizată ca referință)

	Parlamentul European	Curtea de Justiție	Banca Europeană de Investiții	Banca Centrală Europeană	Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne	Agencia Europeană de Mediu	Comisia Europeană	Comitete (CESE și CoR)	Consiliul European și Consiliul Uniunii Europene	Curtea de Conturi Europeană	Serviciul European de Acțiune Externă	Agencia Europeană de Siguranță a Aviației	Agencia Europeană pentru Medicamente
Emisii în 2012 (tone de CO ₂ e)	91 893	18 801	16 441	17 793	2 145	704	42 911	1 066	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
SFERA DE RAPORTARE include emisiile generate de:													
Consumul de energie în clădiri	●	●	●	●	●	○ ¹	○ ²	○ ²	x	x	x	x	x
Scurgeri de gaze de refrigerare	●	●	x	●	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Transportul de bunuri	●	(●)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Transportul de persoane													
<i>Naveta între domiciliu și locul de muncă</i>	●	●	●	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Deplasările în interes profesional</i>	○ ³	●	●	●	●	●	○ ⁴	x	x	x	x	x	x
<i>Vizitatori</i>	●	●	x	●	x	●	x	x	x	x	x	x	x
Achiziționarea de bunuri și servicii	●	(●)	○ ⁵	○ ⁵	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Deșeurii	●	●	●	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Active imobilizate ⁶													
<i>Construirea de clădiri</i>	●	(●)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Mobilier de birou</i>	●	(●)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Echipamente IT</i>	●	(●)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Alte echipamente</i>	●	(●)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

1 Nu a fost publicată o cifră anuală, ci doar valoarea totală pentru perioada 2010-2012.

2 Doar clădirile incluse în sfera sistemului de management de mediu EMAS.

3 Deplasările deputaților din Parlamentul European pentru a participa la reuniuni la Bruxelles și Strasbourg nu sunt incluse.

4 Sunt incluse numai vehiculele de serviciu.

5 Este inclusă numai hârtia.

6 Emisiile generate în timpul construcției sau al fabricării bunurilor de folosință îndelungată.

Notă: Cea mai mare parte a datelor privind emisiile provin din diferitele declarații anuale de mediu ale instituțiilor și organelor UE care au raportat emisii în cazul Curții de Justiție, datele provin dintr-un studiu extern cu privire la amprenta de carbon. În cazul BEI, datele provin din raportul acesteia privind amprenta de carbon pentru anul 2012.

20

Așa cum reiese din **tabelul 2**, Parlamentul European a luat în considerare o gamă variată de surse de emisii în vederea raportării emisiilor sale totale anuale. Din cauza acestei sfere largi, valoarea emisiilor raportate de Parlament este aproape la fel de mare ca cea a emisiilor raportate de toate celelalte instituții și organe ale UE luate împreună. Deși categoriile de surse de emisii luate în considerare de Parlament sunt, în principiu, exhaustive, acesta a decis să nu raporteze emisiile generate de deplasările pe care deputații săi le efectuează din țările din care provin pentru a participa la reuniunile de la Bruxelles și Strasbourg.

21

Informațiile prezentate de Comisie în declarația sa anuală de mediu din 2013 cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră exprimate sub formă de CO₂ echivalent s-au limitat la informații privind emisiile generate de consumul de energie în clădirile din Bruxelles, Luxemburg și Petten¹⁴ care intră în sfera sistemului de management de mediu EMAS și la informații privind emisiile generate de vehiculele de serviciu care sunt utilizate în aceste locații.

22

Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor au comunicat doar emisiile generate de consumul de energie în clădiri. Comitetele au explicat că sunt dispuse să reexamineze posibilitatea de a calcula o amprentă de mediu exhaustivă odată ce va fi disponibilă o metodologie armonizată elaborată în conformitate cu un standard al UE, pe baza abordării OEF.

Trei instituții și organe ale UE au depus eforturi pentru a îmbunătăți raportarea

23

Sfera de raportare utilizată de Banca Centrală Europeană a fost extinsă treptat începând din 2008. Totuși, emisiile generate de personalul care face naveta între locul de muncă și domiciliu și emisiile generate de construirea noului sediu al BCE nu au fost calculate.

24

Începând din exercițiul 2012, Banca Europeană de Investiții aplică metodologia din cadrul Protocolului privind gazele cu efect de seră¹⁵. Emisiile generate de fabricarea produselor achiziționate (altele decât hârtia), emisiile generate de serviciile achiziționate și cele generate în cursul fabricării bunurilor de capital (cum ar fi echipamentele și vehiculele) nu sunt însă incluse în sfera de raportare.

25

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne preconizează să își extindă sfera de raportare începând din 2013, pe baza unui studiu realizat de un consultant extern. Sfera acestui studiu nu a inclus însă emisiile în amonte generate de bunurile și serviciile achiziționate și de bunurile de capital. În plus, studiul acoperă doar emisiile generate de zboruri, dar nu și pe acelea generate de alte deplasări în scop profesional sau de deplasările personalului autorităților naționale care vizitează oficiul.

14 A se vedea **tabelul 6**.

15 Consiliul mondial de afaceri pentru dezvoltare durabilă/World Resources Institute, *GHG Protocol Corporate Standard*.

Trei instituții ale UE trebuie să se pregătească pentru raportarea cu privire la emisii întrucât au demarat procesul de aderare la EMAS

26

Secretariatul General al Consiliului (SGC) intenționează să comande un studiu în vederea determinării amprentei de carbon a Consiliului. Studiul va include numai activitățile de la Bruxelles. Emisiile generate de deplasările reprezentanților statelor membre care fac naveta dinspre și înspre țările lor de origine pentru a participa la reuniunile organizate de către SGC nu sunt incluse în sfera studiului planificat. Reuniunile Consiliului de la Luxemburg sau din statele membre nu vor fi nici ele incluse.

27

Curtea de Justiție a primit rezultatele unui studiu extern cuprinzător asupra amprentei sale de carbon aferente anului 2010. Abordarea utilizată pentru calcularea amprentei de carbon a fost aceeași ca cea folosită de Parlament. Au fost efectuate actualizări pentru sursele majore de emisii în 2011 și 2012. Datele au fost publicate în iunie 2014.

28

În noiembrie 2013, Curtea de Conturi Europeană a încheiat un contract cu un consultant extern pentru a se pregăti pentru aderarea la EMAS. O decizie privind modul în care se va proceda în legătură cu raportarea emisiilor era în curs de adoptare la momentul auditului.

Comisia nu a decis încă dacă va utiliza metoda OEF pentru raportarea cu privire la emisii

29

Un studiu privind metoda OEF realizat la sediul de la Ispra al Centrului Comun de Cercetare a arătat că metoda poate fi aplicată pentru administrațiile publice. Totuși, Comisia nu a demarat încă un proces de elaborare a unor norme OEF sectoriale mai detaliate pentru administrațiile publice. Mai mult, potrivit Comisiei, o posibilă implementare a metodei face obiectul unei analize suplimentare, care ține seama în special de resursele de care este nevoie pentru a aplica metoda.

Există dovezi că emisiile generate de instituțiile și organele UE, per ansamblu, s-au redus de-a lungul timpului, dar numai în ceea ce privește consumul de energie în clădiri

30

În lipsa unor informații complete și fiabile referitoare la dimensiunea reală a amprentei de carbon a instituțiilor și organelor UE, este dificil să se identifice care sunt tendințele generale în ceea ce privește emisiile lor de gaze cu efect de seră. În scopul identificării acestor tendințe, Curtea a fost nevoită uneori să se bazeze pe ipoteze care sunt plauzibile, dar care sunt susținute numai de dovezi limitate.

31

Deciziile UE adoptate sau propuse în vederea reducerii emisiilor utilizează anul 1990 ca an de referință (a se vedea punctele 3 și 4). Trebuie remarcat însă că nu există date specifice privind emisiile generate de instituțiile și organele UE care să acopere perioada începând din 1990. În consecință, performanțele lor actuale nu pot fi evaluate în raport cu emisiile lor efective din 1990.

32

Cu toate acestea, există o serie de dovezi care sugerează că nivelul general al emisiilor lor a crescut în mod considerabil după 1990, cel puțin până în 2005¹⁶. Această creștere a fost cauzată de extinderea UE, de intensificarea activităților desfășurate de instituțiile și organele existente și de înființarea altora noi.

33

Eforturile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră au fost demarate la o scară mai largă în 2006. Schimbarea de abordare s-a concentrat pe emisiile generate de consumul de energie în clădiri. Nivelul acestor emisii depinde de nivelul global al consumului de energie pentru încălzire, răcire, iluminat, gătit, aparate electrice și electronice și centre de date¹⁷, precum și de ponderea energiei consumate care este produsă cu un nivel scăzut sau zero de emisii de gaze cu efect de seră.

Utilizarea energiei electrice ecologice a contribuit la inversarea tendinței de creștere a emisiilor generate de consumul de energie în clădiri ...

34

În 2007, instituțiile și organele UE au început să achiziționeze energie electrică din surse regenerabile (denumită în continuare „energie electrică ecologică”¹⁸) pentru a acoperi partea din necesarul lor de energie electrică care nu provenea din producție proprie. În prezent, toate instituțiile și organele UE auditate își acoperă întregul necesar de energie produsă extern, sau cel puțin o parte din acesta, cu energie electrică ecologică.

35

În contextul calculării amprentei de carbon, energia electrică ecologică este, în general, contabilizată cu zero emisii¹⁹. Efectul de atenuare pe care îl are energia electrică ecologică în calculul amprentei globale de carbon este estimat la aproximativ 20 %, cu condiția ca întreaga cantitate de energie să provină din surse regenerabile și să fie aplicată o sferă exhaustivă pentru raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră. Prin urmare, trecerea la energie electrică ecologică are efectul de a reduce nivelul total al emisiilor, cu excepția cazului în care are loc în paralel o creștere atât de importantă a consumului global de energie din surse neregenerabile încât aceasta nu poate fi atenuată prin recursul la energia electrică ecologică. În instituțiile și organele UE auditate, nu a fost observat însă un astfel de scenariu.

16 De exemplu, în 2005, consumul total de energie în clădirile din Bruxelles ale Comisiei a fost cu aproximativ 60 % mai mare decât nivelul atins în 2000, primul an pentru care Curții i-au fost comunicate date.

17 Nivelul global al consumului de energie în clădiri este influențat de diferiți factori, cei mai importanți fiind următorii: numărul și dimensiunea clădirilor, intensitatea ocupării acestora din perspectiva numărului de ocupanți și a perioadelor de utilizare, performanța energetică a clădirilor din punct de vedere tehnic, eficiența în gestionarea clădirilor, comportamentul personalului și fluctuațiile climatice.

18 Energia electrică ecologică trebuie să respecte criteriile privind garanțiile de origine stabilite în Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

19 Energia electrică ecologică nu este raportată cu emisii zero în declarația anuală de mediu a Comisiei pentru clădiri din Bruxelles.

... dar energia electrică ecologică achiziționată de la furnizori externi își are limitele sale ca instrument de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră

36

Cea mai mare parte a energiei electrice ecologice consumate de instituțiile și organele UE este achiziționată de la furnizori externi, la Bruxelles și Luxemburg, prin intermediul unor contracte interinstituționale. Acest tip de energie electrică provenită de la furnizori externi prezintă însă două limitări importante din perspectiva reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră: energia electrică ecologică nu este disponibilă în acest moment la scară generală și nu reprezintă un instrument capabil să asigure o îmbunătățire continuă a performanței energetice.

37

În prezent, cantitatea de energie electrică ecologică de pe piață este limitată. Prin urmare, achiziționarea de energie electrică ecologică contribuie la reducerea emisiilor globale de gaze cu efect de seră numai dacă, datorită unor astfel de achiziții, energia electrică produsă pe bază de combustibili fosili este înlocuită de producția provenită din noi instalații suplimentare de producție de energie electrică din surse regenerabile. Trebuie remarcat însă că o cerere crescută de energie ecologică va determina probabil o creștere a producției de acest tip de energie, cel puțin pe termen mai lung.

38

Recursul la energia electrică ecologică este o măsură punctuală, utilă pentru a obține o reducere rapidă și vizibilă a emisiilor, dar nu poate fi un instrument capabil să asigure o îmbunătățire continuă. Trecerea la energia electrică ecologică permite câștigarea unui timp suplimentar înainte de introducerea

altor măsuri în vederea reducerii cererii globale de energie.

Datele disponibile privind emisiile generate de mobilitate nu permit identificarea unei tendințe clare

39

Datorită naturii specifice a instituțiilor și organelor UE, emisiile generate de mobilitate tind să fie mai importante decât în cazul majorității administrațiilor din statele membre. Pentru a putea efectua un calcul exhaustiv al emisiilor generate de mobilitate, trebuie să fie luate în considerare următoarele surse:

- (a) naveta înspre și dinspre locul de muncă;
- (b) deplasări în scopuri profesionale;
- (c) vizitatorii și participanții externi la conferințele și reuniunile organizate de instituții și organe.

40

Dacă aceste surse ar fi incluse, emisiile generate de mobilitate ar reprezenta cel puțin jumătate din nivelul total al emisiilor raportate de către instituțiile și organele UE. Cu toate acestea, cele mai multe dintre datele disponibile privind emisiile generate de mobilitate sunt în prezent mai puțin complete și fiabile decât datele privind consumul de energie în clădiri. De exemplu, în ceea ce privește personalul care face naveta între domiciliu și locul de muncă, datele care servesc drept bază pentru calcule prezintă, de obicei, o marjă ridicată de eroare. Doar datele furnizate de Parlamentul European și de Banca Europeană de Investiții au permis evaluarea unei tendințe de-a lungul unei perioade mai mari de timp. Rezultatele respective obținute, în termeni absoluți, indică evoluții diferite.

41

Emisiile generate de mobilitate raportate de Parlamentul European au fost, în termeni absoluți, cu aproximativ 20 % mai mari în 2012 decât în 2006. Această creștere s-a datorat, în mare parte, nivelului mai mare al emisiilor generate de deplasările vizitatorilor²⁰ Parlamentului la Bruxelles și la Strasbourg, dar și faptului că reducerile obținute în ceea ce privește deplasările personalului între Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg (a se vedea **caseta 2**) au fost contrabalansate de creșterile observate în legătură cu deplasările în interes profesional efectuate în afara acestor trei locații²¹. Totuși, în termeni relativi, Parlamentul a obținut o reducere de 3,3 % a emisiilor sale legate de mobilitate per echivalent normă întreagă²².

42

Banca Europeană de Investiții a declarat că, în cazul său, emisiile generate de mobilitate în 2012 au fost cu 6 % mai mici decât în 2007. Emisiile legate de mobilitate *per capita* au scăzut cu 36 %.

- 20 Au fost luate în considerare numai deplasările finanțate de Parlament.
- 21 Pentru 2012, Parlamentul a declarat că deplasările personalului între cele trei locuri principale de desfășurare a activității au reprezentat 2,5 % din amprenta de carbon. Deplasările personalului către alte destinații (în mare parte cu avionul) au reprezentat 6,9 % din amprenta de carbon.
- 22 În interpretarea Parlamentului, conceptul de „echivalent normă întreagă” (a se vedea glosarul) include nu numai deputații și personalul, ci și vizitatorii.

Caseta 2

Mai puține emisii generate de deplasările între Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg

Emisiile de gaze cu efect de seră generate de deplasările personalului Parlamentului European între Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg au scăzut cu 34 % în 2012 față de 2006. Această reducere se explică în principal prin faptul că deplasarea cu trenul a înlocuit în mare măsură călătoriile cu avionul.

Kilometri (milioane)	2006	2012	Evoluție
Cu mașina	10,4	9,3	- 10 %
Cu trenul	3,0	7,1	+ 139 %
Cu avionul	4,8	0,5	- 90 %
Total	18,1	16,9	- 7 %

Sursa: Calculele Curții de Conturi Europene, bazate pe datele furnizate de Parlament.
 Notă: Din cauza rotunjirilor efectuate, este posibil ca totalul să nu corespundă sumei componentelor.

Activele imobilizate și bunurile și serviciile tind să nu fie luate în considerare ca surse de emisii, în pofida importanței lor

43

Bunurile (cum ar fi alimentele sau materialele de birou) sau serviciile (cum ar fi cele de curățenie sau de alimentație) generează emisii care au fost rareori evaluate, cu excepția emisiilor legate de hârtie. Același lucru este valabil și pentru emisiile generate în cursul producției de bunuri de folosință îndelungată (precum echipamentele informatice) și în cursul construcției sau al renovării clădirilor. Numai Parlamentul European a calculat impactul total al activelor imobilizate și al bunurilor și serviciilor asupra amprenteii sale de carbon, acesta ridicându-se la aproximativ 30 % din totalul raportat pentru 2012. În cazul Curții de Justiție, impactul acestora a fost estimat pe baza cifrelor pentru 2010.

Mai mult de jumătate dintre instituțiile și organele UE auditate nu stabiliseră niveluri-țintă cuantificate pentru reducerea emisiilor lor și doar două dintre ele aveau niveluri-țintă cuantificate pentru 2020

44

În opinia Curții, stabilirea de niveluri-țintă cuantificate pentru reducerea emisiilor este un element important în cadrul planificării și al asigurării sustenabilității managementului de mediu al unei organizații. Publicarea acestor niveluri-țintă și respectarea lor sunt aspecte importante pentru credibilitatea eforturilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

45

În 2013, mai mult de jumătate dintre instituțiile și organele UE auditate nu stabiliseră niveluri-țintă cuantificate pentru reducerea emisiilor lor de gaze cu efect de seră. Restul stabiliseră niveluri-țintă legate de activități specifice ori de anumite surse de emisii sau ținte globale. Parlamentul European stabilise niveluri-țintă atât specifice, cât și globale (a se vedea **tabelul 3**).

Au fost preferate nivelurile-țintă cu un orizont de timp scurt ...

46

În majoritatea cazurilor, nivelurile-țintă pe termen scurt acoperă un orizont de timp cuprins între un an și trei ani. În urma auditului, s-a constatat că astfel de niveluri-țintă pe termen scurt se pot dovedi utile în măsura în care sunt posibile „câștiguri rapide”, de exemplu în cazul reducerii emisiilor în urma trecerii la energia electrică ecologică. Riscul major asociat cu nivelurile-țintă pe termen scurt este că acestea nu oferă un orizont de timp adecvat pentru măsurile care necesită o pregătire mai îndelungată și care conduc la o reducere a emisiilor doar după câțiva ani de la decizia inițială (în special proiectele imobiliare). În plus, Curtea a constatat că nivelurile-țintă pe termen scurt fixate de la un an la altul pentru consumul de energie în clădiri riscă să fie denaturate de fluctuațiile climatice.

Tabelul 3

Niveluri-țintă cuantificate stabilite pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră

	Niveluri-țintă sectoriale	Niveluri-țintă globale	Niveluri-țintă absolute	Niveluri-țintă relative	Niveluri-țintă pe termen scurt (de la termen scurt (de la unu la trei ani)	Nivel-țintă pe termen mediu (2020)	Nivel-țintă pe termen lung (2030)
Parlamentul European	●	●	X	●	X	● ¹	X
Comisia Europeană	●	X	●	●	●	X	X
Banca Centrală Europeană	X	●	●	X	●	X	X
Comitete (CESE și CoR)	●	X	X	●	●	X	X
Banca Europeană de Investiții	X	●	X	●	X	●	X
Agenția Europeană de Mediu	●	X	●	●	●	X	X
Consiliul European și Consiliul UE	X	X	X	X	X	X	X
Curtea de Justiție	X	X	X	X	X	X	X
Curtea de Conturi Europeană	X	X	X	X	X	X	X
Serviciul European de Acțiune Externă	X	X	X	X	X	X	X
Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne	X	X	X	X	X	X	X
Agenția Europeană de Siguranță a Aviației	X	X	X	X	X	X	X
Agenția Europeană pentru Medicamente	X	X	X	X	X	X	X

1 Au fost stabilite în plus, pentru anul 2016, unele niveluri-țintă intermediare de reducere pentru energie, hârtie și deșeuri.

Nivelurile-țintă **cuantificate** stabilesc valoarea reducerii emisiilor care trebuie obținută de-a lungul timpului. Pot fi identificate patru tipuri de niveluri-țintă cuantificate:

- Nivelurile-țintă **sectoriale** se aplică emisiilor generate de anumite activități (emisiile generate de încălzirea și răcirea clădirilor, de exemplu).
- Un nivel-țintă **global** se aplică totalității emisiilor generate de activitățile unei instituții sau ale unui organ.
- Nivelurile-țintă **absolute** vizează reducerea emisiilor cauzate de anumite activități sau de o instituție/un organ per ansamblu, în comparație cu valoarea (valorile) emisiilor dintr-un an de referință.
- Nivelurile-țintă **relative** vizează reducerea emisiilor *per capita* sau pe metru pătrat, în comparație cu un an de referință.

47

Nivelurile-țintă de reducere au fost stabilite fie în termeni absoluți (reducerea emisiilor totale), fie în termeni relativi (reducerea emisiilor *per capita* sau pe metru pătrat) sau ca o combinație a acestor indicatori. Stabilirea unor niveluri-țintă absolute este mai conformă cu politica UE privind schimbările climatice, care urmărește să reducă emisiile globale. Mai mult,

urmărirea unor niveluri-țintă absolute de reducere presupune o îmbunătățire a performanței și în termeni relativi, cu excepția cazului în care o instituție sau un organ înregistrează o scădere a activității.

... iar, în cazurile în care au fost fixate niveluri-țintă pentru 2020, acestea sunt relative

48

Parlamentul European și Banca Europeană de Investiții au stabilit niveluri-țintă pentru 2020. Acestea sunt declarate ca niveluri-țintă relative.

49

În declarația de mediu a Parlamentului, obiectivul este de a reduce emisiile per echivalent normă întreagă cu 30 % între 2006 și 2020. **Tabelul 4** compară emisiile din 2006²³ cu emisiile din 2012, atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi, per echivalent normă întreagă²⁴.

Tabelul 4

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ale Parlamentului, în termeni absoluți și în termeni relativi

	2006	2012	Reducere
Emisii totale (în tone de CO ₂ echivalent)	100 138	91 893	- 8,2 %
Emisii per echivalent normă întreagă	9,37	6,89	- 26,4 %

Sursa: Declarația de mediu din 2013 a Parlamentului European.

50

În raportul BEI privind amprenta de carbon pentru 2012, un nivel-țintă de reducere a amprentei de carbon *per capita* cu cel puțin 20 % până în 2020 este utilizat pentru monitorizarea și raportarea realizărilor în comparație cu anul de referință 2007. **Tabelul 5** compară emisiile din 2007 cu cele din 2012, atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi, per angajat²⁵.

Tabelul 5

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ale BEI, în termeni absoluți și în termeni relativi

	2007	2012	Reducere
Emisii totale (în tone de CO ₂ echivalent)	17 932	16 441	- 8,3 %
Emisii per angajat	11,9	7,5	- 37,0 %

Sursa: Raportul Băncii Europene de Investiții privind amprenta de carbon în 2012.

- 23 2006 a fost primul an pentru care a fost raportată amprenta de carbon a Parlamentului.
- 24 Emisii nete (energia electrică ecologică contabilizată cu zero emisii). În interpretarea Parlamentului, conceptul de „echivalent normă întreagă” (a se vedea glosarul) include nu numai deputații și personalul Parlamentului, ci și vizitorii.
- 25 Emisii nete (energia electrică ecologică este contabilizată cu zero emisii). Ar trebui subliniat faptul că cifrele prezentate de BEI cu privire la emisii nu pot fi comparate cu cifrele Parlamentului, deoarece conceptele metodologice subiacente diferă.

Nu au fost stabilite obiective pe termen lung pentru perioada de după 2020

51

Niciuna dintre instituțiile și organele UE nu a stabilit obiective pe termen lung pentru perioada de după 2020. Propunerea Comisiei din ianuarie 2014 cu privire la un nivel-țintă obligatoriu de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră din UE până în 2030 (a se vedea punctul 4) oferă o oportunitate pentru instituțiile și organele UE de a dezvolta și a pune în aplicare o abordare comună pe termen lung.

Compensarea emisiilor reziduale este utilizată într-o măsură limitată, iar instituțiile și organele UE nu au o abordare comună

52

Compensarea emisiilor de dioxid de carbon²⁶ este un mecanism prin care o organizație realizează o „neutralizare” a propriilor sale emisii de gaze cu efect de seră sau a unei părți a acestora, plătind pentru o economie de dioxid de carbon echivalent realizată în altă parte a lumii, de exemplu, o economie obținută prin reducerea emisiilor cu ajutorul parcurilor eoliene care înlocuiesc centralele electrice pe bază de cărbune. Compensările de înaltă calitate ar trebui să fie verificate în cadrul unui sistem recunoscut pentru a se asigura faptul că reducerile de emisii sunt adiționale (adică sunt excluse reducerile care ar fi avut loc oricum) și permanente și nu sunt contabilizate de două ori, iar relocările sunt evitate. Dacă toate emisiile care nu pot fi evitate sunt compensate, o activitate poate fi considerată „neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon”²⁷.

53

Instituțiile și organele UE nu sunt obligate să recurgă la compensarea emisiilor de dioxid de carbon. Cu toate acestea, unele dintre ele au început să utilizeze un astfel de mecanism, deși, adesea, într-o măsură limitată. În urma auditului, s-a constatat că prețurile plătite de ele pentru compensare variau între 3,45 și 24,5 euro pe tonă de CO₂e, situându-se astfel cu mult sub prețul maxim de 40 de euro (la prețurile din 2007), stabilit de Parlamentul European și de Consiliu în Directiva privind vehiculele nepoluante²⁸.

O mică parte dintre instituțiile și organele UE au utilizat în mod voluntar un sistem de compensare

54

Primul organ care a aplicat un sistem de compensare a fost Agenția Europeană de Mediu (AEM). În 2006, a fost introdus un sistem de compensare a emisiilor de dioxid de carbon legate de deplasările în scop profesional. Agenția de voiaj a AEM calculează emisiile generate și se recurge la compensările relevante pentru a susține proiecte de eficiență energetică în Africa care respectă așa-numitul „Gold Standard”²⁹. În 2012, costurile totale ale compensării pentru 745 de tone s-au ridicat la 11 286 de euro, la un preț de 15,15 euro pe tonă. Pe lângă aceasta, în iulie 2013, s-a decis că emisiile legate de sistemul de încălzire din 2010, 2011 și 2012 vor fi compensate, pentru o sumă de 2 420 de euro, la un preț de 10 euro pe tonă, destinatarul fiind un proiect de parc eolian din Turcia.

26 Compensarea emisiilor de dioxid de carbon nu trebuie confundată cu schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), care este un sistem obligatoriu de limitare și comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru activitățile mari consumatoare de energie. A se vedea Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

27 A se vedea definiția dată de Ministerul Energiei și Schimbărilor Climatice din Regatul Unit în documentul său intitulat *A guide to carbon offsetting for the public sector* (Ghid cu privire la compensarea emisiilor de dioxid de carbon pentru sectorul public), versiunea 2, 2011, p. 11: „Neutru din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon înseamnă că, prin intermediul unui proces transparent de calculare a emisiilor, de reducere a acestora și de compensare a emisiilor reziduale, emisiile nete de dioxid de carbon sunt egale cu zero.”

28 A se vedea anexa (tabelul 2) la Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic (JO L 120, 15.5.2009, p. 5).

29 „Gold Standard”, lansat în 2003 de un grup de organizații neguvernamentale, este un standard voluntar de certificare, utilizat pe scară largă, pentru proiectele de compensare a emisiilor de dioxid de carbon.

55

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne utilizează un sistem de compensare din 2010, urmărind să devină o organizație neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon treptat, ținând seama de faptul că sfera utilizată pentru raportarea emisiilor sale de CO₂ se va mări în următorii ani. Pentru cele 2 145 de tone de emisii raportate în 2012, compensarea a fost utilizată la un cost de 52 549 de euro, ceea ce înseamnă 24,5 euro pe tonă, destinatarul fiind un proiect de distribuire, în Nigeria, a unor sobe alimentare cu lemn, eficiente din punctul de vedere al utilizării combustibilului.

56

Parlamentul European a folosit un sistem de compensare a emisiilor de dioxid de carbon pentru prima dată în 2012. Biroul Parlamentului a decis să compenseze anumite categorii de emisii (în special cele legate de consumul de energie în clădiri și de deplasările în scop profesional ale funcționarilor), care reprezentau aproximativ 27 % din amprenta de carbon a Parlamentului raportată pentru 2011. Ca urmare a scăderii prețurilor pieței la creditele de compensare a emisiilor de dioxid de carbon, în timp ce prețul inițial era estimat la 705 000 de euro, prețul efectiv plătit de Parlament a fost de 89 558 de euro³⁰ (3,45 euro pe tonă) pentru un proiect de eficiență energetică desfășurat la o oțelărie din China, proiect care respecta standardul de calitate „Gold Standard”³¹.

57

Banca Centrală Europeană a utilizat un sistem de compensare pentru deplasările în scop profesional efectuate cu trenul. Reprezentând 30,9 tone de CO₂ e în 2012, acestea au constituit numai o mică parte din emisiile generate de deplasările în scop profesional. În ceea ce privește achizițiile de servicii pentru deplasările profesionale

internaționale, Orientarea BCE privind achizițiile sustenabile³², elaborată în decembrie 2012, recomandă includerea unei cerințe potrivit căreia ofertantul câștigător trebuie să compenseze în totalitate (100 %) emisiile de gaze cu efect de seră cauzate de deplasările profesionale. Orientarea propune, de asemenea, ca proiectele legate de realizarea de compensări pentru emisiile de dioxid de carbon să respecte criteriile privind aditionalitatea și permanența, ca relocările emisiilor de dioxid de carbon și dubla lor contabilizare să fie evitate și ca operațiunile de compensare să fie verificate de către un organism terț independent. La momentul auditului, recomandarea nu fusese încă implementată.

Două organe ale UE au decis să utilizeze un sistem de compensare, dar au amânat sau au suspendat implementarea acestuia

58

În 2007, Comitetul de direcție al Băncii Europene de Investiții a aprobat principiul neutralității din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon și a decis că „după ce au fost luate măsuri pentru reducerea emisiilor, banca își va compensa emisiile reziduale prin intermediul unor credite de compensare a emisiilor de calitate ridicată”. Totuși, la momentul auditului, această decizie nu fusese încă pusă în aplicare. BEI a decis că punerea în aplicare va începe în 2014, prin compensarea amprentei de carbon reziduale din 2013.

59

În 2008, Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA) a semnat un contract-cadru pentru prestarea de servicii de compensare a emisiilor de dioxid de carbon generate de deplasările cu avionul. Conform AESA, contractul a fost suspendat în 2010, după ce

- 30 Această sumă reprezintă mai puțin de 10 % din suma disponibilă în cadrul articolului 239 din bugetul Parlamentului pentru cheltuielile legate de compensarea emisiilor de dioxid de carbon (950 000 de euro). Cu toate acestea, suma rămasă în cadrul acestui post bugetar nu a fost utilizată pentru a cumpăra mai multe credite de compensare.
- 31 În ceea ce privește țările de origine ale creditelor de compensare, nu existau niciun fel de cerințe incluse în specificațiile tehnice, deși consultantul extern al Parlamentului recomandase să se acorde preferință statelor membre ale UE sau țărilor cel mai puțin dezvoltate.
- 32 A se vedea, de asemenea, punctul 88.

au fost anunțate reduceri ale bugetului pentru deplasări. În 2012, AESA a utilizat un sistem de compensare pentru deplasările în scop profesional efectuate cu trenul.

Comisia nu utilizează un sistem de compensare

60

Pe site-ul internet al Comisiei³³, comisarul pentru politici climatice sugerează cetățenilor UE să aibă în vedere posibilitatea compensării, pe bază voluntară, a emisiilor generate de deplasările cu avionul (a se vedea **caseta 3**).

61

În pofida acestei recomandări, la fel ca majoritatea instituțiilor și organelor UE, Comisia nu compensează în prezent emisiile pe care le generează, nici măcar pe cele generate de deplasările cu avionul ale membrilor și personalului său. Cadrele de conducere din instituțiile și organele care nu folosesc în prezent un sistem de compensare a emisiilor lor invocă diverse argumente, care pot fi rezumate după cum urmează:

(a) Compensarea nu este percepută ca un mecanism complementar în raport cu reducerea emisiilor proprii, ci mai degrabă ca o opțiune

alternativă care este mai puțin credibilă decât eforturile de reducere a emisiilor. În consecință, toate creditele bugetare disponibile ar trebui să fie investite în măsuri vizând eficiența energetică.

- (b) Compensarea este considerată prematură atât timp cât toate celelalte posibilități de eliminare sau de reducere a emisiilor existente nu au fost epuizate.
- (c) O politică vizând neutralitatea din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon cu ajutorul compensării ar necesita un cadru juridic și financiar adecvat, care să fie comun tuturor instituțiilor și organelor UE.
- (d) Calitatea compensărilor pentru emisiile de dioxid de carbon nu este întotdeauna garantată suficient.

În opinia Curții, utilizarea unor compensări de înaltă calitate, pe lângă măsurile de reducere a emisiilor (și nu în locul acestor măsuri de reducere), ar constitui un răspuns adecvat la aceste probleme invocate.

33 Ways you can fight climate change (Cum puteți contribui la combaterea schimbărilor climatice), ianuarie 2014 (http://ec.europa.eu/clima/citizens/tips/tips_04_en.htm).

Comisarul european pentru politici climatice sugerează să se aibă în vedere posibilitatea compensării emisiilor pentru zborurile care nu pot fi evitate

„Deplasările cu avionul reprezintă sursa de emisii de CO₂ cu cea mai rapidă creștere din lume. Dacă obișnuieți să călătoriți cu avionul, atunci gândiți-vă să „compensați” emisiile de dioxid de carbon generate de aceste zboruri. Există organizații care calculează emisiile generate de călătoria dumneavoastră și investesc apoi în energie din surse regenerabile.”

Instituțiile și organele UE nu utilizează pe deplin potențialul instrumentelor de management de mediu promovate de Comisie

Progresele realizate în ceea ce privește introducerea sistemului de management de mediu și audit EMAS sunt lente

62

Comisia sprijină promovarea Sistemului UE de management de mediu și audit în toate statele membre. Obiectivul EMAS este îmbunătățirea continuă a performanței de mediu a organizațiilor, printr-o evaluare sistematică și periodică a modului în care ele gestionează totalitatea aspectelor de mediu ale activităților lor. Prin urmare, sistemul nu vizează doar emisiile de gaze cu efect de seră. Verificatorii de mediu, externi și acreditați, trebuie să valideze conformitatea organizației cu dispozițiile regulamentului EMAS, înainte ca aceasta să poată fi înregistrată de organismele competente din statele membre și, ulterior, în mod regulat, înainte ca această înregistrare să poată fi reînnoită³⁴. Potrivit Comisiei, „EMAS este cel mai credibil și mai solid instrument de management de mediu de pe piață”³⁵. Sistemul este deschis și pentru organizațiile din afara UE.

63

Participarea la EMAS este voluntară, iar organizațiile participante au „posibilitatea [...] să obțină astfel avantaje suplimentare în ceea ce privește controlul normativ, economiile de costuri și imaginea publică, cu condiția [...] să poată demonstra o îmbunătățire a performanței lor de mediu”³⁶. Regulamentul EMAS oferă participanților posibilitatea de a înregistra doar părți ale unei organizații.

Începând din 2001, și administrațiile publice se pot înregistra în EMAS; în iunie 2014, șapte dintre instituțiile și organele UE auditate erau înregistrate

64

Primul regulament EMAS, adoptat în 1993, se limita la întreprinderile din sectorul industrial. Odată cu prima revizuire a Regulamentului EMAS în 2001 (EMAS II), sistemul a devenit accesibil pentru toate sectoarele economice, inclusiv pentru serviciile publice și private. Instituțiile UE au fost invitate „să depună toate eforturile pentru a adopta principiile enunțate de [...] regulament”³⁷. A doua revizuire (EMAS III), adoptată în 2009, a sporit gradul de atractivitate a sistemului pentru organizațiile mici, inclusiv pentru autoritățile publice cu mai puțin de 250 de angajați.

34 În ianuarie 2014, peste 4 500 de organizații și aproximativ 7 800 de situri erau înregistrate în EMAS.

35 A se vedea fișa EMAS intitulată *EMAS and ISO 14001: complementarities and differences* (EMAS și ISO 14001: complementarități și diferențe) (http://ec.europa.eu/environment/emas/pdf/factsheet/EMASiso14001_high.pdf).

36 A se vedea considerentul 8 al Regulamentului (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

37 A se vedea considerentul 21 al Regulamentului (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (JO L 114, 24.4.2001, p. 1).

65

În iunie 2014, șapte dintre instituțiile și organele UE auditate erau înregistrate în EMAS, iar altele cinci se pregăteau pentru înregistrare. **Tabelul 6** oferă o privire de ansamblu asupra situației.

66

Trei dintre instituțiile și organele UE certificate EMAS au utilizat opțiunea de a înregistra în sistem numai anumite părți din siturile sau clădirile lor. Aceste limitări ale domeniului de aplicare sunt, în majoritatea cazurilor, temporare și se referă la clădirile care nu sunt încă conforme cu EMAS sau la clădirile care urmează să fie eliberate în următorii ani.

Tabelul 6

Înregistrarea în sistemul UE de management de mediu și audit

Instituție/organ	Data înregistrării în EMAS sau data planificată pentru înregistrare	Suprafața clădirilor acoperită în 2013	
Agenția Europeană de Mediu	Din 2005	100 %	
Comisia Europeană	Din 2005	Bruxelles	85 %
		Luxemburg	31 %
		Petten (Centrul Comun de Cercetare)	100 %
		Alte sedii ale Centrului Comun de Cercetare	0 %
		Oficiul pentru Publicații (LUX)	0 %
		Grange	0 %
		Agenții executive	0 %
		Reprezentanțe în statele membre	0 %
		Suprafața totală acoperită	57 %
Parlamentul European	Din 2007	Trei locații principale 85 % Birouri în statele membre 0 %	
Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne	Din 2008	77 % (o clădire închiriată nu este inclusă)	
Banca Centrală Europeană	Din 2010	100 % (excluzând spațiul dintr-un centru de date extern)	
Comitetul Economic și Social European	Din 2011	100 % din cele cinci clădiri ocupate exclusiv de comitete 0 % din clădirile utilizate în comun cu Comisia	
Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene			
Consiliul European	În curs de pregătire; înregistrarea este planificată pentru 2015	Nu sunt disponibile informații	
Consiliul Uniunii Europene			
Agenția Europeană pentru Medicamente	În curs de pregătire; înregistrarea este planificată pentru 2015	Nu sunt disponibile informații	
Curtea de Justiție a Uniunii Europene	În curs de pregătire; înregistrarea este planificată pentru 2016	Nu sunt disponibile informații	
Curtea de Conturi Europeană	În curs de pregătire; înregistrarea este planificată pentru 2016	Nu sunt disponibile informații	
Banca Europeană de Investiții	Pregătire pentru un sistem de management de mediu Nu există o decizie de adoptare a EMAS (se are în vedere, ca alternativă, ISO 14001)	Nu sunt disponibile informații	
Agenția Europeană de Siguranță a Aviației	Nu există o decizie privind pregătirea pentru EMAS	Nu sunt disponibile informații	
Serviciul European de Acțiune Externă	Nu există o decizie privind pregătirea pentru EMAS	Nu sunt disponibile informații	

În cazul Comisiei, există în prezent limitări importante ale domeniului de aplicare al EMAS

67

În cazul Comisiei, limitările din prezent ale domeniului de aplicare al EMAS sunt mai importante decât în alte instituții și organe. Acest lucru poate fi parțial explicat prin dimensiunea Comisiei, în special având în vedere numeroasele sale situri din diferite state membre, precum și prin numărul mare de clădiri care trebuie acoperite. Cu toate acestea, întârzierile sunt, de asemenea, imputabile unui proces decizional lent și faptului că s-a acordat o prioritate scăzută în ceea ce privește resursele de personal disponibile.

68

După finalizarea cu succes, în 2005, a proiectului-pilot EMAS pentru unele servicii din opt clădiri de la Bruxelles, Comisia a decis abia în septembrie 2009 să extindă domeniul de aplicare al înregistrării EMAS la toate activitățile și clădirile sale din Bruxelles și Luxemburg. Nu a fost stabilit un termen pentru atingerea acestui obiectiv.

69

În 2010, sistemele de management ale celor cinci situri ale Centrului Comun de Cercetare au fost certificate ca fiind conforme cu ISO 14001. A fost ratată însă ocazia de a se obține înregistrarea EMAS în același timp³⁸.

70

În noiembrie 2013, Comisia a decis să aplice EMAS „pentru toate activitățile și clădirile sale de pe teritoriul Uniunii

Europene în timp util”³⁹. Extinderea înregistrării EMAS la activități și instalații ale Centrului Comun de Cercetare, precum și la Oficiul Alimentar și Veterinar din Grange este menționată în mod explicit în decizie. Nu se face însă nicio mențiune cu privire la agențiile executive și la reprezentanțele Comisiei în statele membre (instalate în peste 35 de clădiri, cu o suprafață totală de aproximativ 38 000 de metri pătrați). Utilizarea sistemului în reprezentanțe ar constitui o ocazie de a promova EMAS în mod activ în statele membre și de a demonstra că acest sistem poate fi util și pentru organizațiile mici⁴⁰.

71

Aceste observații sunt valabile și în cazul delegațiilor UE (prezente în peste 140 de țări, în clădiri cu o suprafață totală de aproximativ 250 000 de metri pătrați), care sunt în prezent gestionate de Serviciul European de Acțiune Externă. Serviciul nu s-a angajat deocamdată să adopte EMAS.

EMAS presupune anumite costuri, dar determină în același timp îmbunătățiri ale performanței de mediu și economii financiare

72

Conform constatărilor auditului, costurile presupuse de EMAS au variat între 50 000 de euro și un milion de euro pe an, în funcție de mărimea instituției sau a organului UE respectiv și de nivelul de ambiție în ceea ce privește performanțele sistemului. Această estimare include cheltuielile cu personalul, precum și cheltuielile cu serviciile de verificare și de audit intern, dar nu și investițiile determinate de EMAS.

38 EMAS include toate cerințele standardului ISO 14001 și merge dincolo de acestea. Ambele sisteme pot fi validate și certificate într-o singură operațiune. Astfel, certificarea pentru ambele sisteme în același timp presupune doar puține costuri suplimentare sau nu implică niciun cost suplimentar.

39 Decizia C(2013) 7708 final din 18 noiembrie 2013 privind aplicarea de către serviciile Comisiei a sistemului comunitar de management de mediu și audit (EMAS).

40 Comisia a publicat „Ghidul EMAS pentru organizațiile mici” (*EMAS toolkit for small organisations*) și promovează o metodologie standardizată denumită „EMAS Easy”.

73

În general, introducerea EMAS determină îmbunătățiri ale performanței care încep să apară în timpul fazei de pregătire pentru înregistrarea inițială în EMAS. De exemplu, pentru anul 2012, atât Banca Centrală Europeană (înregistrată în EMAS din 2010), cât și comitetele (înregistrate în EMAS din 2011) au raportat o reducere *per capita* de aproximativ 20 % a consumului de energie electrică, în comparație cu 2008, în ambele cazuri înregistrându-se o scădere constantă începând din 2009.

74

Aceste economii au un impact pozitiv nu doar din punct de vedere ecologic, ci și din punct de vedere financiar. În general, instituțiile și organele UE care au adoptat EMAS nu monitorizează în mod specific economiile financiare realizate datorită sistemului. EMAS are însă un impact financiar pozitiv imediat, dat fiind că economiile înregistrate la nivelul consumului de energie și de alte resurse sunt obținute fără investiții prealabile, în special printr-o mai bună gestionare a clădirilor (de exemplu, prin ajustarea perioadelor de încălzire și a temperaturii medii) sau prin schimbări în comportamentul personalului (de exemplu, închiderea dispozitivelor electronice înainte de a părăsi biroul).

75

În cazul în care sunt necesare investiții pentru a se obține îmbunătățiri ale performanței, va fi nevoie de mai mult timp pentru ca economiile financiare să apară. De exemplu, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne a evaluat la aproximativ 2,5 milioane de euro impactul financiar

al investițiilor sale determinate de adoptarea EMAS, care vizau sporirea eficienței energetice a clădirii oficiului (panouri solare, renovare interioară, instalație de răcire) în perioada 2010-2012. Conform oficiului, economiile preconizate la nivelul costurilor cu energia sugerează că perioada de amortizare a investiției este de aproximativ șapte ani.

76

Comisia a calculat economii brute de aproximativ 7 milioane de euro, obținute în 2012 datorită măsurilor EMAS de reducere a consumului de energie și de apă în clădirile sale din Bruxelles⁴¹. În 2012, consumul total de energie în clădirile Comisiei de la Bruxelles⁴² a fost cu aproximativ 15 % mai mic decât în 2005.

Achizițiile ecologice reprezintă o opțiune mai degrabă decât o obligație în temeiul normelor actuale și doar câteva instituții și organe le-au utilizat în mod sistematic

77

Achizițiile publice ecologice (APE) sunt definite în Comunicarea Comisiei intitulată „Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu”⁴³ ca fiind „un proces prin care autoritățile publice doresc să achiziționeze bunuri, servicii și lucrări cu un impact redus asupra mediului pe durata întregului ciclu de viață al acestora, în comparație cu bunurile, serviciile și lucrările cu aceeași funcție primară achiziționate altfel decât prin APE”.

- 41 În metodologia aplicată, 2005 a fost anul de referință. Pe baza indicatorului privind consumul de energie (kWh/m²) din 2005 și a suprafețelor efective din 2012, a fost calculat un „consum virtual” pentru anul 2012 (care ar fi fost înregistrat dacă nu ar fi fost implementate măsurile EMAS de reducere a consumului de energie și de apă). „Consumul virtual” din 2012 a fost comparat cu consumul real din același an. Pentru a se calcula valoarea economiilor financiare realizate, costul acestui „consum virtual”, la prețurile din 2012, a fost apoi comparat cu costurile reale suportate în 2012.
- 42 Datele se referă la clădirile ocupate de Comisie și incluse în portofoliul de proprietăți imobiliare în fiecare an. Agențiile executive nu au fost incluse în calcul.
- 43 COM(2008) 400 final din 16 iulie 2008.

78

Normele care se aplică în prezent în cazul achizițiilor publice desfășurate de instituțiile și organele UE nu prevăd obligația de a se achiziționa bunuri, servicii și lucrări cu un impact redus asupra mediului, cu o singură excepție⁴⁴. Achizițiile publice ecologice sunt tratate ca o opțiune și nu sunt obligatorii.

79

Regulamentul financiar al UE nu menționează utilizarea achizițiilor publice ecologice⁴⁵. Normele sale de aplicare⁴⁶ permit utilizarea unor considerente de mediu în achizițiile publice și stabilesc reguli privind modul în care trebuie procedat în cazul în care astfel de considerente sunt utilizate în specificațiile tehnice, în criteriile de selecție ori de atribuire sau în clauzele de executare a contractului. Dispozițiile normelor de aplicare sunt conforme cu fosta Directivă a UE privind achizițiile publice⁴⁷.

80

Totuși, dispozițiile Directivei privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic⁴⁸, care impun autorităților publice să țină seama de impactul energetic și de mediu pe întreaga durată de viață, nu au fost integrate în normele de aplicare. Același lucru este valabil și pentru Directiva privind etichetarea energetică⁴⁹, care

a impus autorităților contractante să depună eforturi să achiziționeze numai acele produse care îndeplinesc criteriile de a avea nivelurile de performanță cele mai ridicate și de a aparține clasei cele mai ridicate de eficiență energetică⁵⁰. În cele din urmă, dispozițiile relevante ale Directivei privind eficiența energetică⁵¹ nu au fost luate nici ele în considerare deocamdată în cadrul normelor de aplicare a Regulamentului financiar. Astfel, obligațiile legale aplicabile în prezent tuturor instituțiilor și organelor UE în legătură cu achizițiile ecologice sunt mai puțin stricte decât cele impuse autorităților din statele membre.

Comisia promovează în mod voluntar achizițiile ecologice

81

„Vademecumul privind achizițiile publice” (*Vade-mecum on public procurement*)⁵² emis de Direcția Generală Buget a Comisiei și „Circulara privind includerea unor considerente de mediu în contractele de achiziții publice atribuite de instituțiile UE” (*Circular on the inclusion of environmental considerations in public contracts awarded by the EU Institutions*)⁵³ trimit cititorul la recomandările fără caracter obligatoriu privind achizițiile ecologice⁵⁴ și la „Instrumentarul de formare privind achizițiile publice ecologice” publicate de Direcția Generală Mediu a Comisiei (denumită în continuare „DG Mediu”).

44 În prezent, achizițiile ecologice sunt obligatorii pentru instituțiile UE într-un singur domeniu, și anume echipamentele de birou eficiente din punct de vedere energetic care intră în domeniul de aplicare al programului Energy Star. A se vedea articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind un program al Uniunii de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou (JO L 39, 13.2.2008, p. 1).

45 În general, Regulamentul financiar nu menționează nici noțiunile de „mediu”, „dezvoltare durabilă” sau „sustenabilitate”.

46 Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

47 Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, 30.4.2004, p. 114).

48 Directiva 2009/33/CE.

49 Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic (JO L 153, 18.6.2010, p. 1).

50 A se vedea articolul 9 din Directiva 2010/30/UE.

51 Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

82

Instrumentarul de formare privind achizițiile publice ecologice propune includerea unor cerințe de mediu în specificațiile tehnice, în criteriile de selecție și/sau de atribuire și în clauzele de executare stabilite în documentația de atribuire. La data la care a început auditul Curții, criteriile pentru APE promovate prin acest instrumentar acopereau 19 grupuri de bunuri/servicii⁵⁵. Pentru fiecare dintre aceste grupuri de bunuri/servicii, sunt propuse două tipuri de criterii APE. Potrivit DG Mediu:

- (a) criteriile de bază sunt cele care pot fi utilizate de orice autoritate contractantă și care abordează aspecte esențiale de mediu. Ele sunt concepute pentru a fi utilizate cu un efort suplimentar de verificare minim sau cu costuri suplimentare minime, astfel încât să permită o aplicare simplă a APE;
- (b) criteriile exhaustive sunt destinate instituțiilor care doresc să achiziționeze cele mai bune produse disponibile pe piață din punctul de vedere al impactului asupra mediului. Acestea pot necesita un efort suplimentar de verificare și/sau costuri mai mari față de alte produse având aceeași funcționalitate.

Majoritatea instituțiilor și organelor au utilizat achizițiile publice ecologice, dar puține dintre ele au recurs în mod sistematic la această soluție

83

În urma auditului, s-a constatat că Agenția Europeană de Mediu și Banca Centrală Europeană⁵⁶ au introdus *de facto* obligativitatea achizițiilor publice ecologice în toate cazurile relevante, prin intermediul instrucțiunilor interne și al unei monitorizări sistematice. În cazul Comitetului Regiunilor și al Comitetului Economic și Social European, achizițiile ecologice erau obligatorii numai pentru procedurile de ofertare organizate de serviciile lor comune. Serviciul European de Acțiune Externă a informat Curtea că nu utilizează deocamdată achizițiile ecologice. Toate celelalte instituții și organe utilizează achizițiile ecologice, dar nu în mod sistematic.

84

În cadrul auditului, au fost examinate documentațiile de atribuire pentru 160 de proceduri de achiziții organizate de diferitele instituții și organe ale UE (proceduri relevante pentru achizițiile ecologice), urmărind să se verifice dacă Instrumentarul privind APE sau alte criterii ecologice fuseseră incluse în documentele legate de procedurile de ofertare. Majoritatea acestor proceduri fuseseră lansate și/sau finalizate în 2012. **Tabelul 7** sintetizează rezultatele acestei examinări. Mai multe detalii privind abordarea auditului sunt prezentate în **anexă**.

- 52 Versiunea din aprilie 2013.
- 53 Mai 2007, actualizată în ianuarie 2013.
- 54 Comisia Europeană, *Buying green! A handbook on green public procurement* (Achiziții ecologice. Manual privind achizițiile publice ecologice), a doua ediție, 2011. Este vorba de un „document cu caracter orientativ al serviciilor Comisiei”, care „nu poate fi considerat în niciun caz ca având caracter obligatoriu pentru această instituție”.
- 55 1. Hârtie de copiat și hârtie grafică; 2. Produse și servicii de curățenie; 3. Echipamente IT de birou; 4. Construcții; 5. Transport; 6. Mobilier; 7. Energie electrică; 8. Alimente și servicii de catering; 9. Textile; 10. Produse și servicii de grădinarit; 11. Ferestre, uși cu geam și lucarne; 12. Izolații termice; 13. Îmbrăcăminte de pardoseală rezistente; 14. Panouri de perete; 15. Cogenerare (CHP); 16. Construcții de drumuri și semne de circulație; 17. Iluminat stradal și semnalizare rutieră; 18. Telefoane mobile; 19. Iluminat interior.
- 56 În cazul BCE, era prea devreme să se evalueze dacă instrucțiunile au fost respectate întru totul, deși era clar că au fost înregistrate progrese.

Utilizarea criteriilor ecologice în documentația de atribuire

Categorie	Număr	Proporție din total
Proceduri ecologice prin natura lor	8	5 %
Foarte ecologice	21	13 %
Ecologice	32	20 %
Moderat ecologice	57	36 %
Neecologice	42	26 %
Număr total de proceduri examinate	160	100 %

85

Mai mult de jumătate din proceduri au fost evaluate ca fiind „neecologice” sau doar „moderat ecologice” pentru unul dintre următoarele motive:

- (a) Documentația de atribuire nu includea criteriile de mediu sau exista doar obligația ca ofertantul să respecte legislația de mediu aplicabilă (categoria „proceduri neecologice”).
- (b) Criteriile de bază recomandate în Instrumentarul de formare privind achizițiile publice ecologice nu au fost deloc utilizate (categoria „proceduri neecologice”) sau au fost utilizate numai într-o măsură limitată (categoria „proceduri moderat ecologice”).
- (c) Criteriile de atribuire care țin de mediu aveau o pondere relativă scăzută, un eventual impact asupra rezultatului procedurii fiind deci puțin probabil atât timp cât aceste criterii nu erau însoțite de cerințe de mediu incluse în specificațiile tehnice sau în criteriile de selecție („proceduri moderat ecologice”).

Criteriile pentru APE ale Comisiei nu acoperă toate domeniile relevante de achiziții, iar criteriile de bază sunt uneori lipsite de ambiție

86

Începând cu 2008, Comisia a publicat 22 de seturi de criterii pentru APE. Cu toate acestea, o serie de domenii relevante pentru achiziții nu sunt încă incluse. Programul de activitate al DG Mediu în domeniul APE pentru 2014⁵⁷ nu prevede orientări în instrumentar pentru următoarele domenii: centrele de date⁵⁸, întreținerea și reparațiile clădirilor și deplasările în scop profesional (de exemplu, hoteluri ecologice, transport aerian sau leasing de vehicule). Criteriile existente pentru hârtia de copiat și hârtia grafică nu includ criterii privind serviciile de imprimare.

57 Programele de activitate sunt publicate pe site-ul internet al DG Mediu: http://ec.europa.eu/environment/gpp/gpp_criteria_wp.htm

58 Acest domeniu este totuși acoperit de Codul european de conduită al UE privind eficiența energetică a centrelor de date (a se vedea punctul 101).

87

În unele cazuri, Curtea a constatat că criteriile de bază pentru APE erau lipsite de ambiție și erau foarte ușor de respectat sau nu depășeau cerințele deja prevăzute de legislația aplicabilă⁵⁹. Pe de altă parte, unii ordonatori de credite au explicat că ezitau să utilizeze criteriile exhaustive din cauza riscului ca acestea să restrângă numărul potențialilor ofertanți, dat fiind că nu toți ofertanții pot fi capabili să îndeplinească criteriile exhaustive.

88

Bazându-se în mare măsură pe recomandările Comisiei privind APE, Banca Centrală Europeană a elaborat un document intern de orientare privind achizițiile sustenabile. Orientarea BCE nu oferă posibilitatea de a se alege între criteriile de bază sau criteriile mai ambițioase, ci propune un singur set de criterii pentru fiecare categorie de bunuri sau servicii care urmează să fie achiziționate. Criteriile BCE sunt, în general, mai stricte decât criteriile de bază din Instrumentarul privind APE, fără să egaleze însă întru totul criteriile exhaustive. În cazul echipamentelor informatice, criteriile BCE depășesc însă criteriile exhaustive prevăzute de instrumentar. Mai mult, orientarea acoperă anumite domenii pentru care nu sunt incluse criterii în Instrumentarul APE, și anume furnituri/materiale de birou și deplasările internaționale.

Calcularea costurilor pe ciclul de viață nu este abordată în mod exhaustiv

89

Calcularea costurilor pe ciclul de viață este o abordare inclusă într-o oarecare măsură în actualul set de criterii din Instrumentarul privind APE. Noua directivă din februarie 2014 privind achizițiile publice⁶⁰ stabilește însă cerințe stricte în acest sens. Potrivit dispozițiilor directivei, calcularea costurilor pe ciclul de viață acoperă, în măsura în care sunt pertinente, toate sau o parte dintre următoarele costuri pe parcursul ciclului de viață al unui produs, al unui serviciu sau al unei lucrări:

- (a) costurile suportate de autoritatea contractantă sau de alți utilizatori, cum ar fi costuri legate de achiziție, costuri de utilizare precum consumul de energie și de alte resurse, costuri de întreținere, costuri de la sfârșitul ciclului de viață, cum ar fi costurile de colectare și reciclare;
- (b) costuri determinate de efectele externe asupra mediului legate de produs, serviciu sau lucrări pe parcursul ciclului lor de viață, cu condiția ca valoarea monetară a acestora să poată fi determinată și verificată. Astfel de costuri pot include costul emisiilor de gaze cu efect de seră și al altor emisii poluante și alte costuri de atenuare a efectelor schimbărilor climatice.

Un astfel de calcul exhaustiv al costurilor pe ciclul de viață nu este acoperit, în prezent, de Instrumentarul privind APE.

59 A se vedea Criterii de bază pentru APE aplicabile în ceea ce privește încărcătoarele de telefoane mobile (surse externe de alimentare) în legătură cu randamentul mediu în regim activ, care repetă pur și simplu cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 278/2009 al Comisiei din 6 aprilie 2009 de punere în aplicare a Directivei 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică pentru puterea absorbită în regim fără sarcină și pentru randamentul mediu în regim activ al surselor externe de alimentare (JO L 93, 7.4.2009, p. 3).

60 A se vedea articolul 68 (Calcularea costurilor pe ciclul de viață) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

Standardele de construcție ecologice referitoare la performanța energetică nu sunt utilizate în mod sistematic pentru clădirile noi și pentru proiectele de renovare majoră

Îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor va fi o provocare majoră în anii următori

90

Clădirile sunt responsabile pentru aproximativ 40 % din consumul total de energie din Uniune. Îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor este, prin urmare, un instrument important de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Cel mai mare impact asupra performanței energetice viitoare a unei clădiri poate fi adus prin intermediul procesului de proiectare a unei clădiri noi sau a renovărilor majore. Prin urmare, este important ca instituțiile și organele UE să stabilească obiective ambițioase pentru propriile clădiri dacă doresc să își reducă emisiile.

91

Pentru a îndeplini cele mai înalte standarde de performanță energetică, instituțiile și organele UE ar trebui să depună eforturi pentru a se asigura că clădirile lor respectă criteriile exhaustive din domeniul construcțiilor prevăzute de Instrumentarul APE. Aceste criterii facultative recomandă două opțiuni:

- (a) performanța energetică a unei clădiri trebuie să respecte criteriile prevăzute de standardul construcțiilor pasive sau al construcțiilor cu consum redus de energie;

- (b) ca alternativă, trebuie să fie disponibile la fața locului surse regenerabile de energie (aflate pe situl propriu-zis al construcției, cum ar fi panouri solare, cazane pe bază de biomasă, turbine eoliene etc.), în combinație cu un necesar maxim total de energie care să fie în mod semnificativ mai mic decât valoarea maximă prevăzută în legislația națională relevantă.

92

Criteriile de bază mai puțin stricte din Instrumentarul privind APE recomandă stabilirea unor standarde privind consumul total de energie care să fie semnificativ mai scăzute decât maximumul specificat în legislația relevantă. Această abordare este utilizată în programul GreenBuilding lansat de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei în 2005. Este vorba de un program facultativ, în cadrul căruia proprietarii de clădiri nerezidențiale sunt încurajați să ia măsuri eficiente sub aspectul costurilor care să sporească eficiența energetică a clădirilor lor⁶¹. Un „partener în cadrul programului GreenBuilding” trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) noile clădiri trebuie să aibă un consum total de energie primară cu 25 % mai redus, dacă acest lucru este viabil din punct de vedere economic, decât consumul prevăzut în standardul de construcție în vigoare;
- (b) după renovare, clădirile existente ar trebui să consume cu cel puțin 25 % mai puțină energie primară totală, în măsura în care acest lucru este viabil din punct de vedere economic.

61 Numărul de clădiri înregistrate în cadrul programului: 936 (situația la 24 februarie 2014).

Politica imobiliară aplicată de instituțiile UE la Bruxelles nu a fost ambițioasă în ceea ce privește performanța energetică

93

Până la data auditului, niciuna dintre instituțiile UE auditate nu adoptase abordarea promovată în Instrumentul privind APE sau în Programul GreenBuilding pentru proiectele imobiliare din Bruxelles.

94

Oficiul pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles (OIB) din cadrul Comisiei a utilizat „Manualul privind normele aplicabile imobilului-tip” (*Manual of standard building specifications*) din decembrie 2011 ca document de referință pentru a defini performanța tehnică și caracteristicile clădirilor în care vor fi găzduite serviciile ale Comisiei⁶². Conform manualului, era suficient ca clădirile să respecte cerințele minime legale regionale în ceea ce privește consumul de energie primară.

95

Comisia estimează că, până în 2025, va înlocui sau va renova 50 % din suprafața totală pe care o ocupă la Bruxelles. OIB nu a evaluat încă impactul pe care îl vor avea asupra acestui proiect dispozițiile Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor (reformare). Directiva prevede că, după 2018, clădirile noi ocupate și deținute de autoritățile publice trebuie să fie clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero și că toate celelalte clădiri noi trebuie să atingă acest standard până la sfârșitul anului 2020.

96

Atunci când Parlamentul European a prospectat piața imobiliară locală din Bruxelles în 2010, criteriul de selecție referitor la performanța de mediu solicita să fie furnizate informații privind performanța proiectelor propuse, dar nu stabilea niciun fel de cerințe minime legate de această performanță. În ceea ce privește proiectul selectat „Trebel”, promotorul și-a asumat un angajament potrivit căruia această nouă clădire va respecta nivelul maxim autorizat pentru consumul de energie primară în conformitate cu legislația aplicabilă în Bruxelles.

97

În următorii ani, Parlamentul va trebui să își renoveze principalele clădiri din Bruxelles. Prima clădire care va fi renovată este clădirea Paul Henri Spaak. Administrația Parlamentului a propus patru opțiuni, cel mai ambițios proiect constând într-o clădire cu un consum de energie aproape egal cu zero. În septembrie 2012, Grupul de lucru pentru clădiri, transport și măsurile ecologice din cadrul Parlamentului a optat pentru opțiunea situată pe locul doi din punctul de vedere al performanței de mediu. Decizia Biroului Parlamentului era în curs de adoptare la momentul auditului.

62 Manualul se aplică clădirilor noi sau clădirilor care au fost supuse unor renovări de amploare.

98

Consiliul consideră că Programul GreenBuilding nu este relevant pentru clădirea sa Europa, aflată în prezent în construcție. Părți importante din clădire, care trebuie să fie integrate în proiect, au fost construite între 1922 și 1927 și fac parte din patrimoniul clasat. Potrivit Consiliului, aceasta reprezintă o constrângere tehnică importantă, cu un impact considerabil asupra performanței energetice a clădirii. Deciziile privind renovarea clădirii Justus Lipsius erau în curs de adoptare. Consiliul intenționează să demareze procesul de reînnoire a autorizației de mediu a clădirii în 2015.

În alte locații, au fost lansate noi proiecte imobiliare, care sunt ambițioase din punctul de vedere al performanței energetice

99

În urma auditului, s-a constatat că majoritatea proiectelor imobiliare în curs de execuție în alte locații ale instituțiilor și organelor UE erau ambițioase din punctul de vedere al standardelor de performanță energetică vizate, fiind astfel conforme cu abordarea promovată de Instrumentarul privind APE sau de Programul GreenBuilding. Banca Centrală Europeană rămâne însă singura instituție care și-a înregistrat oficial în Programul GreenBuilding noul său sediu aflat pe situl fostei Grossmarkthalle din Frankfurt.

100

Unele cadre de conducere susțin că este preferabil și/sau suficient să se utilizeze metoda BREEAM (Metoda BRE de evaluare a performanței de mediu)⁶³ sau sisteme comerciale de evaluare similare, cum ar fi DGNB⁶⁴. Trebuie remarcat însă că Programul GreenBuilding se concentrează în mai mare măsură pe eficiența energetică a unui proiect imobiliar decât acest tip de sisteme de evaluare și că aderarea la program poate avea loc în paralel cu aceste sisteme.

Niciuna dintre instituțiile și organele UE auditate nu aderase la Codul european voluntar de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date

101

Centrele de date sunt o cauză importantă a cererii tot mai mari de energie din clădirile administrative. Începând din 2008, Comisia promovează Codul european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date. Acest cod voluntar a fost creat ca răspuns la creșterea consumului de energie în centrele de date⁶⁵ și din nevoia de a reduce impactul acestei creșteri asupra mediului, a situației economice și a securității aprovizionării cu energie. Scopul său este de a informa operatorii și proprietarii de centre de date și de a-i încuraja să își reducă consumul de energie într-un mod eficient din punct de vedere economic. Se poate adera la acest cod în calitate de participant și/ sau de susținător. Până la momentul auditului, niciuna dintre instituțiile și organele UE nu aderase la acest cod.

63 *Building Research Establishment* (BRE) este o fostă instituție publică din Regatul Unit (devenită, între timp, organizație privată) care oferă servicii de cercetare, consultanță și testare pentru sectorul construcțiilor și al mediului construit.

64 Deutsches Gütesiegel Nachhaltiges Bauen, DGNB GmbH.

65 În sensul Codului de conduită, noțiunea de „centre de date” include toate clădirile, instalațiile și încăperile care conțin servere de întreprindere, echipamente de comunicare cu serverele, echipamente de răcire și echipamente electrice și care furnizează o formă sau alta de serviciu de date (de exemplu, de la instalații critice pentru misiuni de amploare până la sălile de mici dimensiuni destinate serverelor și situate în clădiri de birouri).

102

Pentru ca politica Uniunii Europene privind schimbările climatice să fie credibilă, este important ca instituțiile și organele UE să servească drept model de urmat. Ele trebuie să integreze cele mai recente evoluții din domeniu în conceperea și punerea în aplicare a politicilor de reducere a amprentei de carbon a administrațiilor publice.

103

Instituțiile și organele UE nu dispun de o abordare comună pentru a face față acestei provocări și au ratat ocazia de a elabora și a pune în aplicare o politică comună pentru a contribui la obiectivul Uniunii de a reduce cu 20 % emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020, față de nivelul din 1990.

104

Comisia nu a propus norme obligatorii specifice pentru activitățile administrative ale instituțiilor și organelor UE, care să țină seama de principiul dezvoltării durabile, astfel cum este prevăzut la articolul 11 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

105

Eforturile de a reduce emisiile au produs rezultate tangibile. Ulterior anului 2005, instituțiile și organele UE au reușit să inverseze tendința de creștere a emisiilor legate de clădirile lor. Cu toate acestea, lipsa unor norme obligatorii a fost o cauză majoră pentru întârzierile înregistrate, pentru lipsa de acțiune sau pentru caracterul limitat al măsurilor întreprinse.

106

Viitorul obiectiv fixat pentru 2030 în materie de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră oferă instituțiilor și organelor UE o nouă oportunitate de

a elabora și a pune în aplicare o politică comună.

Recomandare O politică comună de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră

1. Comisia ar trebui să propună o politică comună pentru reducerea amprentei de carbon a operațiunilor administrative ale instituțiilor și organelor UE. O astfel de politică ar trebui:
  - (a) să includă un obiectiv cuantificat de reducere globală a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru anul 2030, precum și, de preferat, obiective intermediare pentru fiecare perioadă de cinci ani din acest interval;
  - (b) să fie conformă cu abordarea urmată de UE în cadrul negocierilor internaționale privind schimbările climatice; prin urmare, obiectivul de reducere ar trebui să fie stabilit sub forma unui nivel-țintă absolut.

107

Cele 15 instituții și organe ale UE auditate nu dispun de o abordare comună pentru monitorizarea emisiilor lor de gaze cu efect de seră. Șase dintre acestea nu și-au raportat emisiile, iar cele care le-au raportat nu au calculat sau nu au prezentat nivelul total al acestor emisii. În consecință, amprenta completă de carbon a instituțiilor și organelor UE nu este cunoscută, iar informațiile fragmentare disponibile riscă să submineze credibilitatea eforturilor de reducere și de raportare a emisiilor.

108

Dovezi că emisiile de gaze cu efect de seră generate de instituțiile și organele UE, per ansamblu, s-au redus de-a lungul timpului există numai în ceea ce privește consumul de energie în clădiri. Datele disponibile privind emisiile generate de mobilitate nu permit identificarea unei tendințe clare. Emisiile în amonte generate de procesul de fabricare a bunurilor cumpărate, de serviciile achiziționate și de construcția de clădiri sunt deseori ignorate.

109

Reducerea realizată până în prezent se datorează în mare măsură achiziționării de energie electrică din surse regenerabile, care echivalează, în general, cu zero emisii la calcularea amprentei de carbon.

Recomandare Armonizarea modului de calculare și de raportare a emisiilor

2. Instituțiile și organele UE ar trebui să introducă o abordare armonizată pentru calcularea și raportarea emisiilor lor directe și indirecte de gaze cu efect de seră. Raportarea ar trebui:
  - (a) să includă toate emisiile indirecte relevante, ținând seama de evoluția metodei Comisiei Europene privind amprenta de mediu a organizațiilor;
  - (b) să permită măsurarea progresului obținut în ceea ce privește atingerea nivelurilor-țintă de reducere în diferitele instituții și organe ale UE.

110

Mecanismele voluntare de compensare a emisiilor reziduale au fost puțin utilizate, iar instituțiile și organele UE nu au o abordare comună legată de acest aspect.

Recomandări O abordare comună în ceea ce privește compensarea voluntară

3. Instituțiile și organele UE ar trebui să dezvolte o abordare comună prin intermediul EMAS pentru compensarea, pe bază voluntară, a emisiilor lor reziduale de gaze cu efect de seră.
4. Atunci când se recurge la compensări, acestea ar trebui să fie de înaltă calitate și să fie verificate în cadrul unor sisteme recunoscute.
5. Atunci când se recurge la compensări, acestea ar trebui să fie direcționate către proiectele care contribuie nu numai la reducerea emisiilor, ci și la dezvoltarea durabilă din perspectiva beneficiilor pentru populația locală vizată de proiecte.

111

Instituțiile și organele UE nu utilizează pe deplin potențialul instrumentelor de management de mediu promovate de Comisie. Această situație riscă să submineze atât credibilitatea lor proprie, cât și credibilitatea acestor instrumente.

112

Progresele înregistrate în introducerea sistemului european de management de mediu și audit au fost lente. Începând din 2001, și administrațiile publice se pot înregistra în EMAS. În iunie 2014, șapte dintre instituțiile și organele auditate erau înregistrate. În cazul Comisiei, existau limitări semnificative ale domeniului de aplicare al EMAS.

113

În contextul actualelor norme financiare ale UE, achizițiile ecologice sunt considerate o simplă opțiune și nu o obligație. Doar câteva instituții și organe ale UE au utilizat în mod sistematic achizițiile ecologice. Curtea a constatat că, din cele 160 de proceduri relevante examinate, peste jumătate fie nu includeau niciun fel de criterii de mediu, fie utilizau numai criterii slabe, care nu erau de natură să aibă vreun impact asupra rezultatului procedurii. Standardele voluntare GreenBuilding ale Comisiei referitoare la performanța energetică nu sunt utilizate în mod sistematic pentru clădirile noi și pentru proiectele de renovare majoră.

114

Până la momentul auditului, niciuna dintre instituțiile și organele UE nu aderase la Codul european voluntar de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date.

Recomandări Implementarea în integralitate a EMAS și a achizițiilor publice ecologice

6. Toate instituțiile și organele UE ar trebui să se înregistreze în Sistemul european de management de mediu și audit (EMAS) și să implementeze acest sistem, reducând progresiv limitările domeniului de aplicare. De asemenea, ele ar trebui să analizeze posibilitatea aderării la Codul european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date.
7. Achizițiile publice ecologice ar trebui să fie utilizate de către instituțiile și organele UE ori de câte ori este posibil. Normele financiare și/sau normele privind achizițiile publice aplicabile instituțiilor și organelor UE ar trebui să pună la dispoziție instrumentele necesare pentru a se contribui la protecția mediului și la dezvoltarea durabilă, garantând în același timp obținerea celui mai bun raport costuri/beneficii în cadrul contractelor lor.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera IV, condusă de domnul Milan Martin CVIKL, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 24 iunie 2014.

Pentru Curtea de Conturi

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Președinte

Anexă Abordarea auditului utilizată pentru evaluarea achizițiilor publice ecologice

În cadrul auditului, au fost evaluate 160 de proceduri de achiziții publice a căror valoare depășea pragul de 60 000 de euro și care erau relevante pentru achizițiile publice ecologice, urmărind să se verifice dacă documentele referitoare la procedurile de achiziții includeau criteriile de mediu. Ofertele primite și deciziile de atribuire în legătură cu aceste proceduri nu au făcut obiectul evaluării.

Criteriile de evaluare a documentației de atribuire

Achizițiile publice ecologice (APE) sunt definite de Comisie ca fiind „un proces prin care autoritățile publice doresc să achiziționeze bunuri, servicii și lucrări cu un impact redus asupra mediului pe durata întregului ciclu de viață al acestora, în comparație cu bunurile, serviciile și lucrările cu aceeași funcție primară achiziționate altfel decât prin APE”¹.

Comisia a furnizat orientări privind achizițiile publice ecologice² și a elaborat un instrumentar pentru pregătirea procedurilor de achiziții. La momentul auditului, acest instrumentar acoperea 19 grupuri de produse/servicii³. Pentru fiecare dintre aceste grupuri, sunt propuse două tipuri de criterii: criteriile „de bază” și criteriile „exhaustive” mai ambițioase. Conform DG Mediu:

- (a) **criteriile de bază** sunt cele care pot fi utilizate de orice autoritate contractantă și care abordează aspecte esențiale de mediu. Ele sunt concepute pentru a fi utilizate cu un efort suplimentar de verificare minim sau cu costuri suplimentare minime, astfel încât să permită o aplicare simplă a APE;
- (b) **criteriile exhaustive** sunt destinate instituțiilor care doresc să achiziționeze cele mai bune produse disponibile pe piață din punctul de vedere al impactului asupra mediului. Acestea pot necesita un efort suplimentar de verificare și/sau costuri mai mari față de alte produse având aceeași funcționalitate.

Exemplu de criterii de bază comparate cu criterii exhaustive pentru hârtia de copiat și hârtia grafică	
Achiziționarea de hârtie de birou reciclată produsă exclusiv din fibre de hârtie recuperată	
Criterii de bază	Criterii exhaustive
Hârtia trebuie să fie produsă exclusiv din fibre de hârtie recuperată. Fibrele din hârtie recuperată includ atât fibre reciclate după etapa de consum, cât și fibre reciclate înainte de etapa de consum, din fabricile de hârtie, cunoscute și sub numele de brac. Fibrele reciclate după etapa de consum pot proveni de la consumatori, din birouri, din imprimării, legătorii sau din surse similare.	Hârtia trebuie să fie produsă exclusiv din fibre de hârtie recuperată, minimum 65 % din fibre fiind reciclate după etapa de consum. Fibrele din hârtie recuperată includ atât fibre reciclate după etapa de consum, cât și fibre reciclate înainte de etapa de consum, din fabricile de hârtie, cunoscute și sub numele de brac. Fibrele reciclate după etapa de consum pot proveni de la consumatori, din birouri, din imprimării, legătorii sau din surse similare.
Hârtia trebuie, cel puțin, să nu conțină clor elementar. Este acceptată și hârtia care nu conține deloc clor elementar.	Trebuie îndeplinite criteriile ecologice aferente etichetei ecologice a UE sau ale altor etichete ecologice naționale de tip I, care să fie asociate direct producției de hârtie (și nu practicilor de management ale fabricii). Documentele integrale privind criteriile sunt disponibile la adresa: Eticheta ecologică a UE: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/product/pg_copyingpaper_en.htm

Sursa: „Hârtie de copiat și hârtie grafică - Fișa produsului pentru achiziții publice ecologice (APE)”, Instrumentarul de formare privind APE elaborat de Comisia Europeană - Modulul 3: Recomandări privind achizițiile, Bruxelles 2008. (http://ec.europa.eu/environment/gpp/pdf/toolkit/paper_GPP_product_sheet_ro.pdf)

1 COM(2008) 400 final, p. 4.

2 Achiziții ecologice. Manual privind achizițiile publice ecologice, a doua ediție, 2011.

3 1. Hârtie de copiat și hârtie grafică; 2. Produse și servicii de curățenie; 3. Echipamente IT de birou; 4. Construcții; 5. Transport; 6. Mobilier; 7. Energie electrică; 8. Alimente și servicii de catering; 9. Textile; 10. Produse și servicii de grădinarit; 11. Ferestre, uși cu geam și lucarne; 12. Izolații termice; 13. Îmbrăcăminte de pardoseală rezistente; 14. Panouri de perete; 15. Cogenerare (CHP); 16. Construcții de drumuri și semne de circulație; 17. Iluminat stradal și semnalizare rutieră; 18. Telefoane mobile; 19. Iluminat interior.

Ori de câte ori a fost posibil, Curtea a examinat documentațiile de atribuire în raport cu recomandările din instrumentar. În cazul în care instrumentarul nu acoperea domeniul relevant, echipa de audit a recurs la criteriile prevăzute pentru alte grupe de produse/servicii, prin analogie. Exemple: instrumentarul nu prevede criterii pentru fotocopiatoare, dar unele criterii referitoare la echipamentele IT pot fi aplicate prin analogie; instrumentarul nu prevede criterii pentru închirierea sau luarea în chirie a unei clădiri, dar pot fi utilizate în acest caz anumite criterii din fișa produsului prevăzută în instrumentar pentru construcții.

Cinci categorii de clasificare a procedurilor

Următoarele cinci categorii au fost utilizate pentru a clasifica procedurile examinate.

Procedură neecologică

Documentația de atribuire nu include nicio referire la considerații de mediu sau include numai clauze fără impact asupra abordării de cumpărare. Exemple: este inclusă o copie a politicii generale de mediu a instituției ori o trimitere la aceasta sau este necesară respectarea legislației de mediu aplicabile.

Procedură moderat ecologică

- (a) *În cazul în care se poate aplica instrumentarul:* criteriile de bază sunt respectate doar parțial. În cazul în care principalul accent „ecologic” al procedurii vizează criteriile de atribuire, procentul reprezentat de criteriile de mediu din ponderea totală (pentru preț și calitate) este mai mic de 10 %.
- (b) *În cazul în care nu se poate aplica instrumentarul:* documentația de atribuire include unele clauze de mediu, dar acestea se referă numai la o caracteristică secundară/caracteristici secundare ale contractului propus. În cazul în care principalul accent „ecologic” al procedurii vizează criteriile de atribuire, procentul reprezentat de criteriile de mediu din ponderea totală (pentru preț și calitate) este mai mic de 10 %.

Procedură ecologică

- (a) *În cazul în care se poate aplica instrumentarul:* criteriile de bază sunt respectate în întregime sau în mare măsură și/sau criteriile exhaustive sunt respectate parțial. În cazul în care principalul accent „ecologic” vizează criteriile de atribuire, procentul reprezentat de criteriile de mediu din ponderea totală este de cel puțin 10 %.
- (b) *În cazul în care nu se poate aplica instrumentarul:* documentația de atribuire include clauze de mediu importante, care privesc funcția principală a bunurilor, a serviciilor sau a lucrărilor care urmează să fie achiziționate. În cazul în care principalul accent „ecologic” vizează criteriile de atribuire, procentul reprezentat de criteriile de mediu din ponderea totală este de cel puțin 10 %.

Proceduri foarte ecologice

- (a) *În cazul în care se poate aplica instrumentarul:* criteriile exhaustive sunt respectate în întregime sau în mare măsură. Aceasta înseamnă includerea de criterii de selecție care privesc aspecte ecologice, de cerințe stricte în materie de mediu în specificațiile tehnice și/sau un accent puternic pe aspectele de mediu în criteriile de atribuire (o pondere de cel puțin 25 %).
- (b) *În cazul în care nu se poate aplica instrumentarul:* documentația de atribuire se bazează, în mare parte, pe cele mai bune practici de mediu. Aceasta înseamnă includerea de criterii de selecție care privesc aspecte ecologice, de cerințe stricte în materie de mediu în specificațiile tehnice și/sau un accent puternic pe aspectele de mediu în criteriile de atribuire (o pondere de cel puțin 25 %).

Proceduri ecologice prin natura lor

Este vorba de o categorie în care funcția primară a bunurilor, a serviciilor sau a lucrărilor care urmează să fie achiziționate este una ecologică; de exemplu, construirea unui acoperiș ecologic sau achiziția de servicii de consultanță în scopul îmbunătățirii performanțelor de mediu.

Eșantionul selectat

A fost examinat un total de 160 de proceduri de achiziții publice, din cadrul tuturor instituțiilor și organelor UE auditate, cu excepția Serviciului European de Acțiune Externă⁴.

Eșantionul a inclus proceduri lansate și/sau finalizate în perioada cuprinsă între ianuarie 2012 și februarie 2013. Unele proceduri lansate înainte sau după această perioadă au fost de asemenea incluse, cu scopul de a se obține o imagine mai completă, în special pentru instituțiile și organele UE de dimensiuni mai mici, care desfășoară puține proceduri de achiziții publice.

4 Serviciul European de Acțiune Externă a informat Curtea că nu aplică încă procedurile de achiziții publice ecologice promovate de Comisie.

Consiliul European și Consiliul Uniunii Europene

Secretariatul General al Consiliului (SGC), conștient de amploarea din ce în ce mai mare a chestiunilor legate de mediu, întreprinde de mai mulți ani măsuri în vederea îmbunătățirii performanței de mediu a activităților sale. Recunoscând contribuția pozitivă pe care o poate avea pentru dezvoltarea durabilă a societății, SGC urmărește să integreze principiile bunei gestionări a mediului în activitatea sa cotidiană. SGC dezvoltă un program de gestionare a mediului pentru a permite punerea în aplicare a sistemului comunitar de management de mediu și audit (EMAS), astfel cum a fost definit în Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului.

În încheiere, SGC constată că obiectivele programului său de gestionare a mediului sunt coerente cu recomandările formulate de Curte.

Comisia Europeană

Rezumat

Uniunea Europeană este lider în conceperea și punerea în aplicare proactivă a politicii în domeniul climei la nivel internațional. În opinia Comisiei, EMAS este instrumentul de politică adecvat pentru reducerea amprentei de carbon a instituțiilor și organismelor UE. De asemenea, există numeroase cazuri în care politicile puse în aplicare în legătură cu atingerea obiectivului de reducere a emisiilor cu 20 % pentru 2020 se aplică, de asemenea, administrațiilor publice, inclusiv instituțiilor UE și personalului acestora. Acest lucru va fi valabil în continuare în ceea ce privește noile obiective pentru 2030 (inclusiv obiectivul propus de reducere cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră).

Comisia are o politică de mediu pentru activitățile proprii, care acordă prioritate prevenirii poluării, eficienței resurselor naturale, reducerii emisiilor de CO₂, reducerii producției de deșeuri, promovării reciclării, includerii criteriilor de mediu în cererile de oferte, respectării legislației de mediu și unui comportament mai durabil al personalului și al părților interesate etc.

Prin urmare, strategia Comisiei este să reducă impactul real asupra mediului al activităților sale zilnice și administrative prin sistemul de management de mediu EMAS.

Prin intermediul EMAS, Comisia își propune să obțină reduceri reale ale impactului, mai degrabă decât atenuarea (în special, compensarea) emisiilor de CO₂.

Având în vedere dimensiunea și organizarea Comisiei, sistemul EMAS a fost pus în aplicare mai întâi într-un număr mic dintre clădirile sale din Bruxelles, iar domeniul său de aplicare a fost extins treptat. În 2013, înregistrarea EMAS a acoperit 89 % din personal și 57 % din suprafața la sol în toate locațiile.

În contextul bugetar actual, Comisia își extinde sistemul în mod progresiv, cu resursele disponibile. Comisia este lider prin puterea exemplului, încurajând alte instituții și organisme să pună în aplicare EMAS prin prezidarea Grupului interinstituțional de management de mediu (*Groupe interinstitutionnel de management environnemental* – GIME).

II

Comisia continuă să extindă domeniul de aplicare a EMAS și rapoartele sale privind emisiile. Evoluția imensă a domeniului de aplicare a EMAS indică în mod clar angajamentul asumat de Comisie de a-și reduce impactul asupra mediului. Raportarea integrală constituie în continuare obiectivul Comisiei atunci când EMAS va fi pus în aplicare integral.

IV

Începând din 2005, Comisia a realizat o reducere importantă a emisiilor de CO₂ pe metru pătrat în Bruxelles, fără să asume faptul că electricitatea generată de surse regenerabile creează emisii zero (- 46,2 % în perioada 2005-2012 în clădirile de birouri ale EMAS).

V

În cadrul Comisiei, punerea în aplicare a EMAS și extinderea sa continuă a progresat în mod satisfăcător, având în vedere condițiile prevăzute de regulament și constrângerile bugetare. De asemenea, extinderea EMAS trebuie să fie considerată la fel de importantă în ceea ce privește dimensiunea sa, distribuția geografică și modelul de organizare.

Introducerea criteriilor de mediu în achizițiile publice constituie unul dintre obiectivele politicii de mediu a Comisiei.

VI

Comisia intenționează să continue implementarea EMAS, care constituie o politică comună de reducere a amprentei de carbon a operațiunilor administrative ale instituțiilor și organismelor UE.

VII

Comisia acceptă parțial recomandarea. În opinia Comisiei, EMAS este un instrument de politică adecvat pentru reducerea amprentei de carbon a instituțiilor și organismelor UE. Prin urmare, Comisia va lua în considerare recomandarea prin implementarea în continuare a EMAS.

Cu toate acestea, stabilirea unui obiectiv de reducere globală a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru anul 2030 nu ține seama de considerente mai ample, cum ar fi eficiența din punct de vedere a costurilor și specificitățile tuturor instituțiilor și organismelor UE.

De asemenea, Comisia va continua să dezvolte politici adecvate pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și, pe cât posibil, holistic, inclusiv în perspectiva anului 2030, bazate pe evaluări detaliate ale impactului care oferă o evaluare completă a costurilor și a beneficiilor implicate, acolo unde este cazul.

Reducerea emisiilor acolo unde aceasta este cel mai puțin costisitoare constituie un aspect-cheie al politicii curente, acesta fiind motivul pentru care obiectivele de reducere obligatorii tind să fie stabilite numai la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre, mai degrabă decât la nivel organizațional. Astfel se păstrează flexibilitatea pentru a îndeplini obiectivele în cel mai bun mod posibil.

Cu toate că legislația UE nu impune administrațiilor publice obiective specifice de reducere a emisiilor, se pot lua măsuri suplimentare la acest nivel, inclusiv prin continuarea implementării EMAS, care reprezintă o politică comună pentru reducerea amprentei de carbon a operațiunilor administrative ale instituțiilor și organismelor UE.

VII (a)

Comisia acceptă recomandarea, sub rezerva dezvoltării cu succes a metodei privind amprenta de mediu a organizațiilor (*Organisation environmental footprint* – OEF) în legătură cu administrațiile publice. De asemenea, Comisia consideră că, prin punerea în aplicare a EMAS, aceasta a stabilit o modalitate adecvată de identificare, măsurare și raportare cu privire la efectele cele mai semnificative asupra mediului, directe și indirecte, inclusiv emisiile sale de gaze cu efect de seră.

VII (b)

Comisia acceptă recomandarea, subliniind, în același timp, abordarea voluntară și autonomia fiecărei instituții și a fiecărui organ UE de a decide caracterul adecvat al unor astfel de posibile compensări.

De asemenea, Comisia va continua să depună eforturi pentru a obține reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS.

O astfel de abordare comună ar trebui, de asemenea, să țină seama de:

- i) necesitatea de a evita descurajarea eforturilor suplimentare pentru obținerea de reduceri reale ale emisiilor;
- ii) mecanismele existente, inclusiv comercializarea certificatelor de emisii și
- iii) disponibilitatea unor regimuri de raportare și a unor mecanisme de compensare cu un standard suficient de ridicat. Aceasta va necesita, de asemenea, o evaluare a efectelor asupra resurselor UE și asupra utilizării fondurilor publice.

VII (c)

Comisia acceptă recomandarea și sprijină pe deplin promovarea sistemului EMAS. Limitările domeniului de aplicare fac parte din sistemul EMAS în sine, pentru a permite fiecărei organizații să abordeze cele mai importante aspecte de mediu.

Comisia va lua în considerare semnarea Codului european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date după evaluarea în continuare a compatibilității acestuia cu perspectivele financiare și, în special, pentru creditele administrative.

Actuala revizuire a regulamentului financiar și a normelor de aplicare a acestuia (FR/RAP) stabilește cadrul de reglementare care încurajează continuarea achizițiilor publice ecologice, inclusiv calcularea costurilor pe ciclu de viață, în conformitate cu Directiva 2014/24/UE.

Comisia va elabora în continuare documente de orientare pentru achizițiile publice ecologice și le va promova în cadrul Grupului interinstituțional de management de mediu (GIME).

Introducere

01

Definiția clasică a dezvoltării durabile este dezvoltarea care satisface nevoile prezentului fără a periclita capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi. Prin urmare, aceasta adoptă conceptul de „limitări” pentru a garanta că mediul poate satisface atât nevoile prezente, cât și cele viitoare.

04

Uniunea Europeană este lider în conceperea și punerea în aplicare proactivă a politicii în domeniul climei la nivel internațional. Există numeroase cazuri în care politicile puse în aplicare în legătură cu atingerea obiectivului de reducere a emisiilor cu 20 % pentru 2020 se aplică, de asemenea, administrațiilor publice, inclusiv instituțiilor UE și personalului acestora. Acest lucru va fi valabil în continuare în ceea ce privește noile obiective pentru 2030 (inclusiv obiectivul propus de reducere cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră).

06

Comisia intenționează să continue abordarea sa proactivă în ceea ce privește stabilirea și punerea în aplicare a politicii în domeniul climei și va continua să dezvolte politici adecvate pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și, pe cât posibil, holistic. Cu toate că legislația UE nu impune administrațiilor publice obiective specifice de reducere a emisiilor, se pot lua totuși măsuri suplimentare la acest nivel, inclusiv prin continuarea implementării EMAS. Evoluția imensă a domeniului de aplicare a EMAS indică în mod clar angajamentul asumat de Comisie de a-și reduce impactul asupra mediului.

07

Comisia va continua să depună eforturi pentru a obține reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS, având în vedere în același timp alte opțiuni, cum ar fi compensarea.

O astfel de analiză ar trebui, de asemenea, să țină seama de:

- i) necesitatea de a evita descurajarea eforturilor suplimentare pentru obținerea de reduceri reale ale emisiilor;
- ii) mecanismele existente, inclusiv comercializarea certificatelor de emisii și
- iii) disponibilitatea unor regimuri de raportare și a unor mecanisme de compensare cu un standard suficient de ridicat. Aceasta va necesita, de asemenea, o evaluare a efectelor asupra resurselor UE și asupra utilizării fondurilor publice.

Observații

12

Informațiile complete și fiabile privind amprenta de carbon nu constituie o condiție prealabilă pentru elaborarea și punerea în aplicare a strategiilor de reducere. În cadrul Comisiei au fost puse în aplicare măsuri de reducere a impactului asupra mediului, cu rezultate evidente.

16

Comisia consideră că ar trebui să fie încurajată utilizarea metodei comune (OEF) pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a organizațiilor, în conformitate cu recomandarea sa din 9 aprilie 2013, inclusiv de către organizațiile înregistrate în EMAS. După examinarea rezultatelor fazei-pilot, odată ce va fi disponibilă versiunea revizuită a metodei OEF, Comisia va lua în considerare posibilitatea de a lansa o fază pilot internă pentru elaborarea de norme sectoriale specifice pentru calcularea și raportarea amprentei de mediu la nivelul Comisiei ori al administrațiilor publice similare.

18

În ceea ce privește trimiterea la faptul că instituțiile și organismele UE nu au raportat toate elementele emisiilor lor de gaze cu efect de seră, Regulamentul EMAS precizează faptul că organizațiile trebuie să raporteze emisiile acolo unde este cazul și unde acestea sunt semnificative. Organizațiile au posibilitatea să raporteze parțial emisiile lor directe și indirecte în funcție de, printre altele, domeniul de aplicare a înregistrării

EMAS a acestora. În cazul în care organizațiile nu raportează deloc cu privire la unul dintre indicatorii principali EMAS, trebuie furnizată o explicație.

21

Extinderea domeniului de aplicare a activităților reglementate este deja abordată în planul de acțiune EMAS pentru anul 2014 și va conduce la un raport mai complet pentru 2013 și rezultatele ulterioare.

29

În conformitate cu recomandările Comisiei, metoda OEF face în prezent obiectul unui ample testări pilot până la sfârșitul anului 2016. Obiectivele fazei pilot includ definirea anumitor cerințe tehnice care vor fi esențiale pentru o aplicare pe scară largă a metodei în cadrul unei administrații organizate precum Comisia. De asemenea, rezultatele fazei pilot vor conduce, probabil, la o revizuire/îmbunătățire a metodei OEF. În cadrul acestui exercițiu, Comisia a acordat prioritate elaborării de norme sectoriale privind OEF (OEF SR) pentru sectoarele care reprezintă cea mai mare parte a impactului asupra mediului. Sectorul administrației publice nu face parte dintre acestea. După examinarea rezultatelor fazei pilot, odată ce va fi disponibilă versiunea revizuită a metodei OEF, Comisia va lua în considerare posibilitatea de a lansa o fază pilot internă pentru elaborarea de norme sectoriale specifice pentru calcularea și raportarea amprentei de mediu a Comisiei sau a administrațiilor publice similare.

31

Pentru majoritatea organizațiilor, nu se cunosc nivelurile emisiilor utilizate în 1990. Evaluarea performanței lor actuale în raport cu emisiile reale din 1990 se realizează, de regulă, prin estimări.

35

Comisia consideră că raportarea emisiilor ca fiind zero pe baza utilizării de energie electrică ecologică ar putea masca descreșterea (sau creșterea) reală a consumului de energie.

37

Prin achiziționarea de energie electrică ecologică, instituțiile încurajează producătorii de energie electrică să opteze pentru instalații producătoare de energie din surse regenerabile.

39 (c)

Majoritatea vizitatorilor și participanților externi pot raporta cu privire la emisiile călătoriei lor prin intermediul propriei organizații, ceea ce ar putea conduce la o dublă contabilizare.

44

Cu toate că legislația UE nu impune administrațiilor publice obiective specifice de reducere a emisiilor, se pot lua totuși măsuri suplimentare la acest nivel, inclusiv prin continuarea implementării EMAS.

Reducerea emisiilor acolo unde aceasta este cel mai puțin costisitoare reprezintă un aspect-cheie al politicii curente, acesta fiind motivul pentru care obiectivele de reducere obligatorii tind să fie stabilite numai la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre, mai degrabă decât la nivel organizațional. Astfel se păstrează flexibilitatea pentru îndeplinirea obiectivelor în cel mai bun mod posibil.

46

În cadrul Comitetului director EMAS din ianuarie 2014, Comisia a decis să stabilească obiective pe termen lung, în plus față de obiectivele anuale deja existente. S-a hotărât acest lucru pentru a oferi serviciilor sale o mai bună orientare în stabilirea obiectivelor și a acțiunilor anuale.

47

Întrucât personalul Comisiei este în scădere (- 5 % conform perspectivelor financiare actuale) și având în vedere că domeniul de aplicare al EMAS este în continuă evoluție, Comisia va continua să raporteze atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi.

51

Comisia va continua să elaboreze politici adecvate pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și, pe cât posibil, holistic, inclusiv în perspectiva anului 2030, pe baza unor evaluări ale impactului detaliate care oferă o evaluare completă a costurilor și beneficiilor implicate, acolo unde este cazul.

Reducerea emisiilor acolo unde aceasta este cel mai puțin costisitoare este un aspect-cheie al politicii curente, acesta fiind motivul pentru care obiectivele de reducere tind să fie stabilite numai la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre, mai degrabă decât

la nivel organizațional. Astfel se păstrează flexibilitatea pentru a îndeplini obiectivele în cel mai bun mod posibil.

Cu toate că legislația UE nu impune administrațiilor publice obiective specifice de reducere a emisiilor, se pot lua totuși măsuri suplimentare la acest nivel, inclusiv prin continuarea implementării EMAS.

52

Există o gamă foarte largă de posibile credite de compensare de o calitate foarte variabilă.

Există norme care reglementează utilizarea compensațiilor pentru conformarea cu legislația UE în domeniul climei, legislație care, din motive de consecvență, ar trebui să se reflecte în orice utilizare a compensării de către instituțiile UE. Aceste norme se referă atât la cantitatea în raport cu propriile acțiuni, cât și la tipul considerat de o calitate suficientă. Este esențial, de exemplu, să se asigure că acțiunile utilizate pentru compensare sunt suplimentare, supuse unei monitorizări, raportări și verificări atente pentru reducerea la minimum a posibilităților de fraudă și sunt supuse normelor contabile care evită riscul dublei contabilizări.

Comisia va continua să acorde prioritate, în primul rând, eforturilor pentru obținerea de reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS, luând în considerare în același timp alte opțiuni, cum ar fi compensarea.

O astfel de analiză ar trebui, de asemenea, să țină seama de:

- i) cerința de a evita descurajarea eforturilor suplimentare pentru obținerea de reduceri reale ale emisiilor;
- ii) mecanismele existente, inclusiv comercializarea certificatelor de emisii și
- iii) disponibilitatea unor regimuri de raportare și a unor mecanisme de compensare cu un standard suficient de ridicat. Aceasta va necesita, de asemenea, o evaluare a efectelor asupra resurselor UE și asupra utilizării fondurilor publice.

61 – Ultima liniuță

Comisia va continua să depună eforturi pentru a obține reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS, luând în

considerare în același timp recomandarea de a dezvolta o abordare comună cu privire la compensare pentru instituțiile UE.

Este important să se aibă în vedere faptul că, începând din 2012, emisiile de CO₂ provenite de la toate zborurile în interiorul țărilor din Spațiul Economic European (SEE) și între acestea fac obiectul schemei UE de comercializare a emisiilor (aceasta se aplică Croației începând cu 1 ianuarie 2014). Aceasta înseamnă că operatorii aerieni trebuie să dobândească și să restituie cotele pentru a acoperi toate emisiile respective. Prin urmare, zborurile în interiorul SEE sunt supuse prețului EU ETS al carbonului, iar acesta poate fi considerat echivalent cu compensarea.

A se vedea observațiile de la punctul 52.

65

Comisia ar dori să sublinieze faptul că **tabelul 6** nu reflectă suprafața reală acoperită în metri pătrați, ci numai procentajul suprafețelor de construcție.

67

Nu trebuie subestimate eforturile pentru conformarea cu cerințele EMAS. Comisia este de departe cea mai mare instituție. Comisia are o politică foarte clară de extindere treptată a aplicării EMAS la toate locațiile și activitățile sale, în limitele bugetului disponibil [a se vedea Decizia C(2013) 7708].

68

Extinderea EMAS la Bruxelles și Luxemburg a început imediat după decizia din 2009, toate activitățile fiind înregistrate în 2010 pentru Bruxelles și în 2012 pentru Luxemburg. Înregistrarea completă a clădirilor va fi realizată în 2015 la Bruxelles și progresiv în alte locații.

69

Decizia de a certifica conform ISO 14001 cele cinci locații ale Centrului Comun de Cercetare a fost luată înainte de decizia Comisiei de a extinde cadrul EMAS în 2009. În prezent, este în curs de desfășurare înregistrarea EMAS pentru locațiile respective.

70

Comisia a decis că extinderea EMAS trebuie să fie monitorizată la cel mai înalt nivel de către Comitetul

director EMAS. Extinderea se realizează treptat, începând cu cele mai importante locații. În ceea ce privește suprafețele, reprezentanțele Comisiei în statele membre reprezintă aproximativ 2 % din totalul clădirilor Comisiei; unele dintre acestea sunt administrate de alte instituții.

76

Trebuie subliniat faptul că scăderea cu 15 %, între 2005 și 2012, a consumului de energie în clădirile de la Bruxelles s-a realizat în condițiile în care, în contextul extinderii, personalul Comisiei a crescut cu 25 %.

79

Regulamentul financiar și normele de aplicare a acestuia prevăd aceleași principii precum cele conținute în directive, astfel încât normele UE sunt coerente cu cele aplicate de statele membre.

Noul regulament financiar (FR) și normele de aplicare a acestuia (RAP), care fac în prezent obiectul procedurii de aprobare, ar trebui să încurajeze și mai mult utilizarea considerentelor de mediu, inclusiv calcularea costurilor pe ciclu de viață, ca o metodă de atribuire în conformitate cu Directiva 2014/24/UE.

80

FR/RAP este un regulament orizontal care nu este menit să menționeze obligațiile sectoriale pentru fiecare politică în parte, ci să ofere norme generale pentru punerea în aplicare a bugetului.

FR/RAP care fac în prezent obiectul procedurii de aprobare ar trebui să prevadă că, atunci când se folosește calcularea costurilor pe ciclu de viață, instituțiile UE trebuie să utilizeze metode adoptate la nivelul UE, ori de câte ori acestea sunt disponibile. Punerea în aplicare a acestei posibilități ar trebui să fie realizată de către serviciile relevante în cadrul politicii EMAS.

81

Comisia consideră oportun să se utilizeze vademecumul și orientările specifice pentru a promova achizițiile publice ecologice, pe bază voluntară, asigurând în același timp difuzarea de bune practici care servesc, de asemenea, drept referință pentru statele membre.

84

În ansamblu, în majoritatea cazurilor se utilizează un tip de achiziții publice ecologice (APE), deși numeroase procese nu sunt în întregime ecologice. Numai aproximativ un sfert dintre contracte nu includ criterii ecologice. Prin acest rezultat, instituțiile se situează mai bine decât media autorităților publice în Europa. Conform unui studiu¹, bazat pe un sondaj realizat la nivelul UE, în medie, 54 % din autoritățile publice care au participat la sondajul la nivelul UE au inclus un tip de criteriu ecologic în ultima lor procedură de achiziții în perioada 2009-2010 pentru 10 grupuri de produse prioritare (construcții, energie electrică, produse și servicii de curățenie, textile, alimente și servicii de catering, mobilier, echipamente informatice de birou, hârtie, produse și dispozitive pentru grădinărit, transport).

85

În Comunicarea Comisiei „Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu” (a se vedea nota de subsol 43), Comisia a propus ca, până în anul 2010, 50 % din toate procedurile de licitație să fie ecologice, „ecologic” însemnând „să respecte criteriile comune «de bază» aprobate în materie de achiziții publice ecologice”. Acest procentaj ar fi exprimat atât ca număr, cât și ca valoare a contractelor ecologice în raport cu numărul și valoarea totală a contractelor încheiate în sectoarele pentru care au fost identificate criterii comune „de bază” privind achizițiile publice ecologice. Obiectivul a fost ulterior aprobat de Consiliu².

Întrucât Curtea a inclus, de asemenea, grupele de produse pentru care nu există criterii UE privind achizițiile publice ecologice, metodologiile de evaluare a realizării obiectivului privind achizițiile publice ecologice nu sunt pe deplin compatibile.

86

Împreună cu statele membre reprezentate în cadrul grupului consultativ informal în materie de achiziții publice ecologice, DG ENV a efectuat un exercițiu de priorizare a achizițiilor publice ecologice în 2012/2013 pentru identificarea nevoilor de dezvoltare a criteriilor privind achizițiile publice ecologice. Centrele de date au beneficiat de un nivel ridicat de prioritate și în curând se va decide dacă se vor elabora criterii pentru centrele de date. Se preconizează că întreținerea clădirilor va fi inclusă în viitoarele criterii privind clădirile de birouri. Călătoriile de afaceri nu au fost considerate a avea o prioritate specifică.

87

Actualizarea criteriilor este un proces care implică foarte multe resurse. Comisia depune eforturi pentru a elimina lacunele existente și pentru a revizui grupele de produse în cadrul resurselor existente. Criteriile privind telefoanele mobile au fost eliminate de pe site, întrucât acestea efectiv nu mai erau ambițioase și, de asemenea, nu au fost identificate ca având o prioritate ridicată de către grupul consultativ în materie de achiziții publice ecologice.

89

Utilizarea abordării bazate pe calcularea costurilor pe ciclul de viață (CCV) nu este neapărat justificată pentru toate grupurile de produse. De exemplu, în cazul în care achizitorii doresc să cumpere hârtie ecologică, ar fi suficient ca aceștia să precizeze că hârtia ar trebui să fie „reciclată” sau „obținută din surse durabile”, întrucât, în ceea ce privește această grupă de produse, achizitorul nu ar avea costuri de întreținere sau de exploatare.

Comisia pregătește transpunerea directivei în regulamentul financiar. Cu toate acestea, aceasta nu impune utilizarea obligatorie a calculării costurilor pe ciclul de viață.

89 – Ultima liniuță

Comisia analizează în prezent furnizarea de documente de orientare pentru calcularea costurilor pe ciclul de viață.

90

Comisia are obiective energetice pentru clădiri și obține rezultate pozitive în cadrul sistemului EMAS. În Bruxelles, de exemplu, unde Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică conduce la economii anuale de energie de 0,13 %, Comisia a prevăzut în planul său economii anuale de energie de 1 %, de opt ori mai mari.

¹ Utilizarea achizițiilor publice ecologice în UE-27, Centrul de Studii Politice Europene <http://ec.europa.eu/environment/gpp/pdf/CEPS-CoE-GPP%20MAIN%20REPORT.pdf>

² Concluziile Consiliului din 22 septembrie 2008, <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%2013067%202008%20INIT>

93

În timp ce acest program este încă în desfășurare, prioritățile Oficiului pentru Infrastructură și Logistică din Bruxelles (OIB), ale Oficiului pentru Infrastructură și Logistică din Luxemburg (OIL) și ale Centrului Comun de Cercetare (JRC) au fost în conformitate cu standardele naționale sau regionale aplicabile. Aceasta nu exclude posibilitatea ca unele dintre cele mai recente proiecte imobiliare ale Comisiei și, în special, cele în curs de desfășurare la situl JRC-Ispra, să respecte efectiv cerințele programului de construcție ecologică. OIB va adera la program în viitor, dacă există o valoare adăugată.

94

Manualul privind normele aplicabile unei clădiri standard (MIT) are obiectivul de a îndeplini cerințele de performanță privind clădirile pasive și stabilește următoarele cerințe minime aferente proiectului:

- Directiva 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor;
- cerințe minime legale la nivel regional.

De asemenea, MIT prevede efectuarea de audituri energetice și/sau studii în domeniul energetic, pentru a evalua punerea în aplicare a soluțiilor de eficiență energetică și introducerea energiilor din surse regenerabile.

95

Comisia s-a angajat să servească drept exemplu organismelor publice prin angajamentul său de a aplica dispozițiile Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (articolele 4 și 5), iar OIB (Bruxelles) a evaluat impactul tehnic al directivei asupra clădirilor sale.

În orice caz (pentru clădirile noi sau cele renovate), ambițiile viitoarelor proiecte și impactul financiar asociat ar trebui să respecte creditele bugetare anuale disponibile în temeiul cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020.

100

Comisia nu limitează modul său de abordare a eficienței energetice a unei clădiri și consideră că BREEAM sau sistemele similare sunt mai cuprinzătoare și mai bine armonizate cu politicile sale și cu impactul global de mediu al activităților sale.

101

Cerințele codului de conduită pentru centrele de date din clădirile Comisiei ar avea implicații bugetare foarte importante. Decizia de a merge mai departe ar implica, de asemenea, o revizuire serioasă a clădirilor, iar unele cerințe nici nu pot fi puse în aplicare în clădirile Comisiei din cauza vechimii acestora. Cu toate acestea, organizarea internă a centrelor de date respectă recomandările din codul de conduită.

Pe lângă propriile centre de date, Comisia a închiriat instalații de centre de date în Luxemburg și Bruxelles. Proprietarii respectivelor facilități de centre de date au semnat codul de conduită.

Comisia reflectează în prezent asupra politicii sale privind centrele de date, inclusiv utilizarea serviciilor informatice dematerializate („cloud”).

Concluzii și recomandări

102

Uniunea Europeană este lider în conceperea și punerea în aplicare proactivă a politicii în domeniul climei la nivel internațional și va continua această abordare în ceea ce privește noile obiective pentru 2030 și obiectivul propus de reducere cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră.

103

În opinia Comisiei, EMAS este instrumentul de politică adecvat pentru reducerea amprentei de carbon a instituțiilor și organismelor UE.

De asemenea, există numeroase cazuri în care politicile puse în aplicare în ceea ce privește atingerea obiectivului de reducere a emisiilor cu 20 % pentru 2020 se aplică, de asemenea, administrațiilor publice, inclusiv instituțiilor UE și personalului acestora. Acest lucru va fi valabil în continuare în ceea ce privește noile obiective pentru 2030 (inclusiv obiectivul propus de reducere cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră).

104

Politica Comisiei are ca obiectiv reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și, pe cât posibil, holistic, în special prin intermediul pachetului energie/climă. Având în vedere procentul limitat al emisiilor generate de activitățile administrative ale instituțiilor UE, Comisia nu a considerat adecvat să stabilească norme cu caracter obligatoriu pentru această gamă de activități. Emisiile acestora sunt, în orice caz, acoperite de obiectivele de reducere a emisiilor stabilite la nivelul UE sau la nivel național.

105

Nu există niciun indiciu că impunerea unor norme obligatorii pentru toate instituțiile și organismele UE ar fi condus la rezultate mai bune.

106

Comisia intenționează să continue implementarea EMAS, care constituie o politică comună de reducere a amprentei de carbon a operațiunilor administrative ale instituțiilor și organismelor UE.

Recomandare – O politică comună de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră

1.

Comisia acceptă parțial această recomandare. În opinia Comisiei, EMAS este un instrument de politică adecvat pentru reducerea amprentei de carbon a instituțiilor și organismelor UE. Prin urmare, Comisia va lua în considerare această recomandare prin implementarea în continuare a EMAS.

De asemenea, Comisia va continua să dezvolte politici adecvate pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și, pe cât posibil, holistic, inclusiv în perspectiva anului 2030, pe baza unor evaluări de impact detaliate care oferă o evaluare completă a costurilor și beneficiilor implicate, acolo unde este cazul.

Reducerea emisiilor acolo unde aceasta este cel mai puțin costisitoare este un aspect-cheie al politicii curente, acesta fiind motivul pentru care obiectivele de reducere obligatorii tind să fie stabilite numai la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre, mai degrabă decât la nivel organizațional. Astfel se păstrează flexibilitatea pentru a îndeplini obiectivele în cel mai bun mod posibil.

Cu toate că legislația UE nu impune administrațiilor publice obiective specifice de reducere a emisiilor, se pot lua totuși măsuri suplimentare la acest nivel, inclusiv prin continuarea implementării EMAS, care reprezintă o politică comună de reducere a amprentei de carbon a operațiunilor administrative ale instituțiilor și organismelor UE.

(a) și (b)

Comisia nu acceptă această parte a recomandării, întrucât aceasta nu ține seama de considerente mai ample, cum ar fi eficiența din punct de vedere al costurilor și specificitățile tuturor instituțiilor și organismelor UE. O astfel de abordare ar necesita dovezi privind beneficiile prezumate.

107

Comisia intenționează să intensifice monitorizarea emisiilor sale de gaze cu efect de seră în cadrul sistemului EMAS.

108

Comisia și-a concentrat eforturile asupra consumului de energie al clădirilor sale deoarece aceasta era cea mai mare sursă de emisii de gaze cu efect de seră, cu cel mai bun randament al investițiilor. Comisia abordează în prezent aspectul mobilității, care este a doua sursă majoră de emisii.

109

Comisia nu a utilizat, în mod obișnuit, o abordare de amprentă zero pentru calcularea emisiilor aferente consumului său de electricitate din surse regenerabile din Bruxelles. În clădirile de birouri înregistrate EMAS, consumul de energie s-a diminuat cu 40,5 % între 2005 și 2012 (Bruxelles, kWh/m²).

Recomandare – Armonizarea modului de calculare și de raportare a emisiilor

2.

Comisia acceptă recomandarea, sub rezerva dezvoltării cu succes a metodologiei OEF pentru administrațiile publice. Comisia consideră că, prin punerea în aplicare a EMAS, aceasta a stabilit o modalitate adecvată de identificare, măsurare și raportare cu privire la efectele cele mai semnificative asupra mediului, directe și indirecte, inclusiv emisiile sale de gaze cu efect de seră. Prin intermediul EMAS și prin continuarea cooperării interinstituționale, instituțiile vor fi în poziția de a avea o abordare armonizată în calcularea emisiilor lor de gaze cu efect de seră.

(a)

Metoda OEF, în conformitate cu recomandările Comisiei, face în prezent obiectul unui ample testări pilot până la sfârșitul anului 2016. Obiectivele fazei pilot includ definirea anumitor cerințe tehnice care vor fi esențiale pentru o aplicare largă a metodei într-o administrație complexă precum Comisia. De asemenea, rezultatele fazei pilot vor conduce, probabil, la o revizuire/îmbunătățire a metodei OEF. În cadrul acestui exercițiu, Comisia a acordat prioritate elaborării de norme sectoriale privind OEF (OEF SR) pentru sectoarele care reprezintă cea mai mare parte a impactului asupra mediului. În mod evident, sectorul administrației publice nu face parte dintre acestea. După examinarea rezultatelor fazei pilot, odată ce va fi disponibilă versiunea revizuită a metodei OEF, Comisia va lua în considerare posibilitatea de a lansa o fază pilot internă pentru elaborarea de norme sectoriale specifice pentru calcularea și raportarea amprentei de mediu a Comisiei sau a administrațiilor publice similare.

110

Într-adevăr, legislația sau politica UE în domeniul climei nu prevede sisteme obligatorii pentru compensarea emisiilor. Comisia a depus eforturi pentru a obține reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS.

Recomandări – O abordare comună în ceea ce privește compensarea voluntară

3.

Comisia acceptă această recomandare, subliniind, în același timp, abordarea voluntară și autonomia fiecărei instituții și a fiecărui organ UE de a decide caracterul adecvat al unor astfel de posibile compensări.

De asemenea, legislația sau politica UE în domeniul climei nu prevede sisteme obligatorii pentru compensarea emisiilor. Comisia va continua să depună eforturi pentru a obține reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS.

O abordare comună pentru compensarea emisiilor va trebui, de asemenea, să țină seama de:

- i) necesitatea de a evita descurajarea eforturilor suplimentare pentru obținerea de reduceri reale ale emisiilor;
- ii) mecanismele existente, inclusiv comercializarea certificatelor de emisii și
- iii) disponibilitatea unor regimuri de raportare și a unor mecanisme de compensare cu un standard suficient de ridicat. Aceasta va necesita, de asemenea, o evaluare a efectelor asupra resurselor UE și asupra utilizării fondurilor publice.

4.

Comisia acceptă această recomandare. Există o gamă foarte largă de posibile credite de compensare de o calitate foarte variabilă.

Există norme care reglementează utilizarea compensațiilor pentru conformarea cu legislația UE în domeniul climei, care, din motive de consecvență, ar trebui să se reflecte în orice utilizare a compensării de către instituțiile UE. Aceste norme se referă atât la cantitatea în raport cu propriile acțiuni, cât și la tipul considerat de o calitate suficientă. Este esențial, de exemplu, să se asigure că acțiunile utilizate pentru compensare sunt suplimentare, supuse unei monitorizări, raportări și verificări atente pentru reducerea la minimum a posibilităților de fraudă și sunt supuse normelor contabile care evită riscul dublei contabilizări.

Comisia va continua să acorde prioritate, în primul rând, eforturilor în vederea obținerii de reduceri reale ale emisiilor prin intermediul politicilor existente, inclusiv EMAS, luând în considerare în același timp alte opțiuni, cum ar fi compensarea.

5.

Comisia acceptă această recomandare, recunoscând, în același timp, că avantajele pentru populația locală reprezintă doar unul dintre motivele care ar trebui luate în considerare în evaluarea calității operațiunilor de compensare.

111

Comisia este de acord cu observația Curții conform căreia instituțiile ar trebui să adopte și/sau să utilizeze mai bine sistemul EMAS.

112

EMAS este un instrument de gestionare puternic și ambițios, iar o punere în aplicare rapidă nu este compatibilă cu limitările financiare ale majorității instituțiilor UE. Limitările domeniului de aplicare a EMAS fac parte din sistemul EMAS în sine. EMAS trebuie să fie pus în aplicare într-un mod cât mai eficient și, pe cât posibil, holistic.

113

În ansamblu, în majoritatea cazurilor, se utilizează un tip de achiziții publice ecologice, deși numeroase procese nu sunt în întregime ecologice. Numai aproximativ un sfert dintre contracte nu includ criteriile ecologice. Prin acest rezultat, instituțiile se situează mai bine decât media autorităților publice în Europa. Conform unui studiu (a se vedea nota de subsol 1 din răspunsul Comisiei), bazat pe un sondaj realizat la nivelul UE, în medie, 54 % din autoritățile publice au inclus un tip de criteriu ecologic în ultima lor procedură de achiziții pentru 10 grupuri de produse prioritare (construcții, energie electrică, produse și servicii de curățenie, textile, alimente și servicii de catering, mobilier, echipamente informatice de birou, hârtie, produse și dispozitive pentru grădinarit, transport) în perioada 2009-2010.

Pentru majoritatea lucrărilor sale de renovare a clădirilor și/sau construcții noi, Comisia utilizează, în general, excelentul standard BREEAM, care nu se limitează doar la performanța energetică.

114

Comisia ia în considerare evaluarea în continuare a faptului dacă participarea la Codul european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date este compatibilă cu perspectivele financiare și, în special, pentru creditele administrative.

Recomandări – Implementarea în integralitate a EMAS și a achizițiilor publice ecologice

6.

Comisia acceptă această recomandare și sprijină pe deplin promovarea sistemului EMAS. Limitările domeniului de aplicare fac parte din sistemul EMAS în sine, pentru a permite fiecărei organizații să abordeze cele mai importante aspecte de mediu.

Comisia va lua în considerare semnarea Codului european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date după evaluarea în continuare a faptului dacă acesta este compatibil cu perspectivele financiare și, în special, pentru creditele administrative.

7.

Comisia acceptă această recomandare. Actuala revizuire a regulamentului financiar și a normelor de aplicare a acestuia (FR/RAP) stabilește cadrul de reglementare care încurajează continuarea achizițiilor publice ecologice, inclusiv calcularea costurilor pe ciclul de viață, în conformitate cu Directiva 2014/24/UE.

Comisia va elabora în continuare documente de orientare pentru achizițiile publice ecologice și le va promova în cadrul Grupului interinstituțional de management de mediu (GIME).

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Introducere (01-11)

Așa cum procedează de obicei în privința rapoartelor anuale sau a oricărui alt raport special, administrația Curții de Justiție acordă observațiilor Curții de Conturi o foarte mare atenție și se străduiește întotdeauna să ia măsurile necesare punerii în aplicare a recomandărilor eventual formulate.

Astfel cum indică prezentul raport special, Curtea de Justiție acordă o mare importanță protecției mediului și s-a angajat ferm în acest domeniu, în special pe baza cadrului complet și structurat EMAS (**E**co **M**anagement and **A**udit **S**cheme), și aceasta în pofida restricțiilor în materie de resurse umane și financiare care au fost impuse în ultimii ani. De altfel, acest angajament a dat deja rezultate apreciabile, după cum indică reducerile de emisii de gaze cu efect de seră (GES) obținute.

Astfel, răspunsurile care urmează vizează în esență să aducă precizări utile având în vedere anumite observații și recomandări ale Curții de Conturi.

Observații (12-101)

În general, progresele în materie de politică de mediu ale diferitor instituții europene ar avea de asemenea de câștigat dacă ar fi evaluate în lumina resurselor pe care le-au putut afecta în acest sens. Astfel, trebuie subliniat că eforturile și acțiunile întreprinse de Curtea de Justiție și menționate în prezentul raport special au fost realizate cu maximă economie de mijloace (în special crearea unui singur post nou acordat de autoritatea bugetară și ocupat în 2012).

Aceasta permite aprecierea la o mai justă valoare a importanței progreselor realizate până în prezent, precum, printre altele:

- demararea proiectului EMAS;
- realizarea unui diagnostic exhaustiv al emisiilor de GES produse de activitățile Curții de Justiție în 2010 și actualizarea rubricilor esențiale ale acestui bilanț al emisiilor de dioxid de carbon pentru anii 2011 și 2012;
- reducerea semnificativă a emisiilor GES începând cu anul 2010 datorită punerii în aplicare a mai multor acțiuni de ameliorare;
- intensificarea luării în considerare a criteriilor de mediu în cadrul cererilor de ofertă;
- aplicarea standardului BREEAM pentru proiectul celei de a cincea extinderi a clădirilor Curții.

Exhaustivitatea bilanțului emisiilor de dioxid de carbon al Curții de Justiție și ameliorarea notabilă a amprentei sale de carbon (12-61)

Preocupată să ia măsuri concrete în vederea reducerii emisiilor sale de GES, administrația Curții de Justiție a stabilit, din anul 2010, un prim diagnostic al emisiilor de GES produse de activitățile sale, rubricile esențiale ale acestui bilanț al emisiilor de dioxid de carbon fiind actualizate în 2013 în ceea ce privește anii 2011 și 2012.

În acest cadru, este important de subliniat că Curtea de Justiție a ales să adopte un perimetru de diagnostic exhaustiv, rubrica „Deplasări” cuprinzând nu numai deplasările domiciliu-muncă, ci și deplasările profesionale și cele ale vizitatorilor. Pe de altă parte, eforturile de ameliorare referitoare la amprenta de carbon a Curții de Justiție nu se concentrează numai pe aspectul „Energie”.

Diagnosticile realizate succesiv au permis în mod obiectiv constatarea unei reduceri a emisiilor Curții de Justiție începând cu anul 2010, în special în cadrul următoarelor sectoare:

- între 2011 și 2012, emisiile de GES provenind din sectorul „Deplasări vizitatori” au fost reduse cu 14 %;
- între 2010 și 2011 și între 2011 și 2012, emisiile de GES legate de consumul de energie electrică au fost reduse cu 98 % și, respectiv, cu 6 %;
- între 2011 și 2013, costul tratării deșeurilor a fost redus cu 25 % și cantitatea de deșeuri menajere a diminuat cu 10 % în aceeași perioadă.

Astfel de reduceri sunt în particular rezultatul următoarelor proiecte:

- intrarea în vigoare a unui contract de energie verde încheiat cu furnizorul de energie electrică,
- introducerea de măsuri care permit ameliorarea izolării clădirilor,
- optimizarea programării energetice a anumitor clădiri,
- reducerea deșeurilor organice și ameliorarea colectării selective a deșeurilor.

Pe de altă parte, o estimare mai precisă a emisiilor legate de „deplasările domiciliu-muncă” și de „scurgerile de fluide frigorigene” a permis ameliorarea calității datelor privind aceste două rubrici ale bilanțului emisiilor de dioxid de carbon, reducând astfel gradul de incertitudine inerent unor asemenea rubrici.

Din rațiuni de transparență, rapoartele privind bilanțul emisiilor de dioxid de carbon al Curții de Justiție au fost publicate pe pagina de internet Curia și sunt astfel la dispoziția cetățenilor europeni.

În ceea ce privește neinstituirea unui sistem de compensare referitor la emisiile de GES, administrația Curții apreciază că finanțarea unor astfel de proiecte de compensare ar trebui avută în vedere numai atunci când sunt epuizate toate celelalte posibilități prealabile de eliminare și de reducere a emisiilor existente, în special în scopul de a menține o puternică mobilizare a tuturor actorilor în cadrul instituției și de a încuraja mai bine inițiativele necesare în acest domeniu. Pe de altă parte, administrația Curții consideră că finanțarea unor astfel de proiecte de compensare necesită în prealabil adoptarea unei abordări interinstituționale comune, în special în ceea ce privește definirea unui cadru bugetar adaptat, criteriile și tipurile de proiecte eligibile, precum și bugetul care ar putea fi consacrat în acest sens.

Angajamentul ferm al Curții de Justiție în punerea în aplicare a proiectului EMAS (62-75)

Trebuie subliniat că punerea în aplicare a proiectului EMAS la Curtea de Justiție a luat o turnură foarte activă în 2012, în special odată cu numirea coordonatorului EMAS.

Într-o primă etapă, administrația Curții de Justiție a pus accentul în special pe importanța unor acțiuni regulate de comunicare și de sensibilizare pe lângă servicii și personal cu privire la chestiunile de mediu.

Ulterior a fost instituită o structură operațională pe două paliere pentru a conduce proiectul EMAS în mod durabil.

În 2013, a fost realizat un studiu de orientare pentru stabilirea foii de parcurs a proiectului EMAS în cadrul instituției. În afara unui inventar al instituției la nivel de mediu din perspectiva cerințelor regulamentului EMAS, acest studiu avea drept principal obiectiv stabilirea etapelor de atins pentru obținerea unei astfel de înregistrări, care, potrivit calendarului propus, ar trebui să aibă loc în 2016.

În ceea ce privește obiectivele de mediu, în special reducerea emisiilor de GES, administrația Curții de Justiție este mai degrabă favorabilă stabilirii de obiective relative (de exemplu, în raport cu suprafața clădirilor și/sau numărul de persoane) măsurabile cu ajutorul indicatorilor prezentați în Regulamentul EMAS (CE) nr. 1221/2009. Astfel, stabilirea de obiective cuantificate absolute preconizate de Curtea de Conturi este pertinentă numai dacă baza de date subiacentă este suficient de puternică și dacă evoluția indicatorului ales poate să furnizeze o informație coerentă în timp. Cu toate acestea, dacă în acest stadiu nu sunt întrunite condițiile necesare stabilirii unui indicator cuantificat suficient de fiabil, ele ar trebui să fie întrunite într-un viitor apropiat, în cadrul avansării proiectului EMAS.

Favorizarea integrării criteriilor de mediu în contractele de achiziții publice (achiziții verzi) (77-89)

Administrația Curții de Justiție împărtășește preocuparea Curții de Conturi de a favoriza integrarea criteriilor de mediu în contractele de achiziții publice, participând astfel la o dezvoltare mai durabilă, în special prin utilizarea „Green public procurement toolkit” difuzat de Comisie. Acesta este motivul pentru care vademecumul contractelor de achiziții publice al Curții de Justiție cuprinde un alineat specific privind contractele de achiziții publice ecologice care de altfel furnizează un link către informațiile corespunzătoare ale Comisiei Europene. Cu toate acestea, administrația Curții de Justiție consideră că serviciile ordonatoare ale fiecărei instituții ar trebui să poată menține o marjă de apreciere suficientă în materie de criterii de mediu pentru a pondera în mod judicios diferitele criterii de evaluare în funcție de specificitățile cererilor de ofertă lansate.

Pertinența standardului BREEAM în vederea unei mai mari reduceri a impactului de mediu al parcului imobiliar al Curții de Justiție (90-101)

În vederea reducerii la minimum a impactului de mediu al parcului său imobiliar, administrația Curții de Justiție a preferat, pentru proiectul celei de a cincea extinderi a clădirilor Curții de Justiție, standardul BREEAM față de standardul GBP, menționat ca referință de Curtea de Conturi. Astfel, standardul BREEAM nu se limitează doar la aspectul „economie de energie”, ci cuprinde și altele cel puțin la fel de importante (precum consumul de apă, gestionarea deșeurilor și mobilitatea durabilă), ceea ce reprezintă în mod cert motivul pentru care acest standard are cea mai mare aplicabilitate în cadrul instituțiilor europene.

Concluzii și recomandări (102-114)

În ansamblu, Curtea de Justiție salută observațiile și recomandările formulate în prezentul raport de Curtea de Conturi.

În acord cu concluziile Curții de Conturi, Curtea de Justiție recunoaște importanța aderării la sistemul EMAS și s-a angajat activ în acest sens începând cu anul 2012, în special datorită numirii coordonatorului EMAS, permisă ca urmare a postului acordat de autoritatea bugetară. În pofida economiei de mijloace la care trebuie să facă față în contextul actualei crize bugetare, Curtea de Justiție urmărește obținerea înregistrării sale în cadrul EMAS în anul 2016.

În paralel, Curtea de Justiție urmărește să continue ameliorarea bilanțului emisiilor de dioxid de carbon și promovarea utilizării criteriilor de mediu în cadrul contractelor de achiziții publice care sunt de competența sa, cu respectarea normelor administrative aplicabile. Pe de altă parte, următoarea a cincea extindere a clădirilor Curții de Justiție va contribui pe deplin la reducerea impactului parcului imobiliar al Curții asupra mediului datorită respectării celui mai înalt grad de exigență BREEAM în acest domeniu.

În sfârșit, Curtea de Justiție susține în mod deosebit recomandările Curții de Conturi care pledează pentru o mai mare armonizare a abordărilor și pentru o cooperare interinstituțională consolidată în domeniul auditat, în special datorită inițiativelor lansate sau prevăzute de Comisie. În acest cadru, administrația Curții este dispusă să participe la lucrările care vor fi necesare pentru definirea unor mai bune abordări comune.

Banca Centrală Europeană

Banca Centrală Europeană (BCE) își exprimă aprecierea cu privire la auditul Curții de Conturi Europene privind modul în care instituțiile și organele UE calculează, reduc și compensează emisiile lor de gaze cu efect de seră și întâmpină favorabil Raportul special al Curții. BCE este ferm convinsă de importanța unor politici sustenabile și de forța concertării eforturilor în vederea soluționării dificultăților cu care se confruntă, în prezent, economia și mediul. Prin urmare, BCE este deosebit de recunoscătoare pentru observațiile generale ale Curții referitoare la posibilitățile care pot fi create prin stabilirea unei abordări comune pentru instituțiile UE cu scopul de a contribui la realizarea obiectivului pe termen lung al Uniunii Europene de reducere a emisiilor.

În acest context, BCE ia notă, de asemenea, de recunoașterea de către Curte a faptului că a adoptat măsuri de reducere a impactului negativ al operațiunilor sale administrative asupra mediului, astfel cum se indică în Raportul privind auditul gestionării de către Banca Centrală Europeană a amprentei sale de carbon, publicat la data de 28 aprilie 2014. Pe lângă răspunsurile BCE la acest raport specific, mai jos sunt prezentate comentariile BCE la observațiile și recomandările din raportul special:

Punctul 8 – Tabelul 1

Majorarea numărului de angajați ai BCE pe posturi echivalente celor cu normă întreagă de la 1 448,5 în 2012 la 2 602 în 2014 se datorează, în principal, instituirii Mecanismului unic de supraveghere.

Punctul 23

Cu privire la emisiile generate de naveta personalului între domiciliu și locul de muncă, BCE lucrează în prezent la o metodă de calcul având drept scop includerea acestora în viitoarea raportare a amprentei sale de carbon.

Punctele 83 și 88

BCE apreciază recunoașterea de către Curte a faptului că a instituit obligativitatea *de facto* a achizițiilor ecologice în toate cazurile relevante prin instrucțiuni interne și printr-o monitorizare sistematică și intenționează să înceapă să prezinte, în declarațiile sale anuale de mediu, raportări cu privire la rezultatele obținute în aplicarea orientării privind achizițiile sustenabile.

Recomandările 1-7

BCE salută și sprijină recomandările Curții privind elaborarea de politici comune pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și armonizarea metodelor de calcul și de raportare a emisiilor și își asumă angajamentul de a compensa emisiile reziduale. În plus, BCE sprijină în totalitate obiectivul Codului european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date, care are caracter voluntar, de a diminua consumul de energie al centrelor de date din întreaga Europă și, implicit, de a reduce emisiile, a limita încălzirea globală și a economisi bani, și va avea în vedere posibilitatea depunerii candidaturii în vederea obținerii statutului de participant.

Curtea de Conturi Europeană

Secretariatul general al Curții de Conturi Europene salută observațiile formulate de Curtea de Conturi Europeană și își exprimă aprecierea față de recomandările de îmbunătățire formulate de aceasta.

Recomandarea 2

Secretariatul general acceptă recomandarea și va introduce măsurarea și raportarea emisiilor directe și indirecte de gaze cu efect de seră generate de Curte. De asemenea, vor fi stabilite niveluri-țintă de reducere a emisiilor. Exercițiul legat de amprenta de carbon și implementarea metodologiei privind gazele cu efect de seră vor deveni un obiectiv prioritar în programul de mediu, la sfârșitul proiectului EMAS aflat în desfășurare.

Recomandările 3-5

Secretariatul general acceptă recomandările și va defini o politică de compensare a emisiilor reziduale de gaze cu efect de seră ale Curții. De asemenea, vor fi introduse compensări de înaltă calitate. Aceste acțiuni vor fi puse în aplicare imediat după finalizarea acțiunii descrise la punctul referitor la recomandarea 2.

Recomandarea 6

Secretariatul general acceptă recomandarea și Curtea se va înregistra în Sistemul european de management de mediu și audit (EMAS). Un sistem de management de mediu de tip EMAS este în curs de implementare în prezent. Evaluarea inițială de mediu și auditul cu privire la conformitatea clădirilor Curții cu reglementările în vigoare au demarat la 10 aprilie 2014.

De asemenea, Secretariatul general sprijină conceptul general și obiectivele Codului voluntar european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date „de a reduce consumul de energie al centrelor de date din întreaga Europă și, implicit, de a reduce emisiile, a limita încălzirea globală și a economisi bani”. Prin urmare, Secretariatul general va lua în considerare posibilitatea aderării la acest cod, după o analiză costuri-beneficii a implicațiilor și a riscurilor asociate. Serviciile Curții aplică deja numeroase bune practici în acest domeniu, cum ar fi cele legate de „dematerializare” sau de achizițiile ecologice de echipamente IT.

Recomandarea 7

Secretariatul general acceptă recomandarea și va continua să utilizeze achizițiile publice ecologice într-un mod mai sistematic, integrându-le în sistemul de management de mediu al Curții – în special, prin elaborarea de proceduri interne și printr-o monitorizare sistematică.

Serviciul European de Acțiune Externă

SEAE a fost înființat la 1 ianuarie 2011 și a transferat majoritatea personalului său aflat în sediul central către o clădire nouă și modernă, conformă cu cele mai bune standarde în ceea ce privește consumul de energie și protecția mediului. De asemenea, SEAE a preluat de la Consiliu trei clădiri mai vechi. Contractul de închiriere a clădirilor respective expiră în 2018, astfel încât, în prezent, SEAE analizează cele mai bune modalități de a spori eficiența acestora și alternativele pe care le poate oferi piața imobiliară din Bruxelles.

Gestionarea proprietăților SEAE din Bruxelles este încredințată OIB prin intermediul unui acord privind nivelul serviciilor, iar SEAE se așteaptă ca OIB să pună în aplicare cele mai bune practici în domeniul gestionării infrastructurii imobiliare.

În 2012, SEAE a semnat un contract pentru furnizarea de energie electrică ecologică de înaltă tensiune pentru clădirile în care se află sediul său central (contractul EEAS106DIVA4-SUP-DIR). Acesta furnizează energie electrică 100 % ecologică (LGO) și, de asemenea, este conform cu licențele de aprovizionare la nivel regional și federal belgian.

În ceea ce privește participarea voluntară la sistemul EMAS, SEAE este interesat să afle mai multe despre gestionarea acestui program și despre domeniul de aplicare, astfel încât să îl pună în aplicare pe o bază neutră în ceea ce privește resursele. De asemenea, SEAE este deschis cu privire la introducerea principiilor în materie de „achiziții publice ecologice”, ori de câte ori acest lucru poate fi realizat (totuși, din păcate, acest lucru nu este întotdeauna valabil în cazul delegațiilor UE în țări terțe).

Cu toate acestea, avem unele exemple pozitive în delegații: instalarea de panouri solare este studiată în prezent sau pusă în aplicare la delegațiile din Cambodgia, Capul Verde, Kosovo și Samoa.

În ceea ce privește noile proiecte de construcții din Burundi, Mexic și Niger, am solicitat arhitecților responsabili de proiect să elaboreze soluții de mediu, în scopul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și de a acorda atenție aspectelor legate de mediu ale proiectelor (și anume, materiale sustenabile, soluții bioclimatice, utilizarea de energii alternative etc.). Alte piețe imobiliare sunt mai dificile din acest punct de vedere.

SEAE este hotărât să își intensifice eforturile pentru a limita emisiile sale de gaze cu efect de seră în contextul constrângerilor operaționale de care trebuie să țină seama.

Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene

65 – Tabelul 6

Cinci dintre cele șase clădiri ale Comitetelor se conformează pe deplin normelor EMAS. Cea de a șasea clădire este împărțită cu Comisia, în proprietatea căreia se află. Ca urmare, clădirea nu a fost inclusă în domeniul de aplicare al sistemului de management de mediu adoptat de Comitate, deși personalul care lucrează în această clădire trebuie să aplice procedurile EMAS adecvate.

În prezent, Comitetele au în vedere să includă și această clădire în domeniul de aplicare al sistemului.

72

CESE și CoR consideră că ar trebui luate în considerare toate cerințele juridice (investiții) și controalele pe care le implică EMAS, care sunt importante.

83

În 2014, Comitetele au hotărât ca, în viitor, toate direcțiile lor să fie obligate să se consulte cu echipa EMAS cu privire la achizițiile publice ecologice în cazul în care valoarea contractului depășește 60 000 EUR.

91

CESE și CoR sunt de acord că instituțiile și organismele UE trebuie să depună eforturi pentru amenajarea unor clădiri care să îndeplinească toate criteriile de construcție din setul GPP.

Totuși, în zona urbană a Bruxelles-ului, unde sunt amplasate clădirile comitetelor, posibilitățile de a utiliza surse regenerabile de energie în limitele propriilor clădiri sunt reduse. Prin urmare, Comitetele nu pot pune în aplicare pentru clădirile lor opțiunea (b) a setului GPP.

Chiar dacă cele două comitete ar mări substanțial numărul de panouri solare de pe clădiri, acestea ar asigura un procent foarte scăzut din consumul total de energie electrică. Comitetele examinează opțiunea unei instalații de cogenerare pentru a-și reduce amprenta de mediu.

101

CESE și CoR au studiat codul de conduită și observă că aceste cod se concentrează în special pe centre de date create după 2011, în timp ce centrele de date ale Comitetului sunt din 2004.

Semnarea Codului de conduită ar impune Comitetelor o sarcină care nu este necesară, dat fiind că acestea au pus deja în aplicare multe dintre bunele practici în materie de echipamente și servicii IT promovate de cod.

105

În ciuda absenței unor dispoziții obligatorii pentru toate instituțiile, Comitetul a obținut rezultate tangibile în materie de reducere a emisiilor prin intermediul EMAS:

În 2013, consumul de gaze naturale per capita a fost cu 51% mai scăzut decât în 2008, iar consumul de energie electrică per capita cu 21% mai scăzut decât în 2008.

109

Comitetele doresc să sublinieze că, pe lângă faptul că achiziționează energie ecologică, au reușit să-și reducă consumul de energie cu ajutorul investițiilor în tehnologie (a se vedea și punctul 105).

Recomandarea 2

CESE și CoR sunt de acord cu recomandarea. De îndată ce va exista un standard armonizat, Comitetele vor avea în vedere calcularea emisiilor directe și indirecte de gaze cu efect de seră pe care le produc și elaborarea unui plan de acțiune specific. Câtă vreme nu există o metodologie armonizată pentru calcularea amprentei de carbon, Comitetele își vor investi resursele pentru atenuarea acesteia.

Recomandarea 3

CESE și CoR sunt de acord cu recomandarea privind necesitatea ca instituțiile și organismele UE să adopte o abordare comună pe această temă.

Cu toate acestea, cheltuielile pentru compensarea emisiilor ar trebui efectuate numai după ce Comitetele au făcut toate investițiile posibile în reducerea impactului asupra mediului.

111

Comitetele doresc să sublinieze că utilizează din plin instrumentele de management al mediului promovate de Comisie.

114

A se vedea răspunsul la punctul 101.

Recomandarea 6

A se vedea răspunsurile la punctele 65 și 101.

Recomandarea 7

CESE și CoR sunt de acord cu recomandarea. În 2014, Comitetele au hotărât ca toate direcțiile lor să fie obligate să se consulte cu echipa EMAS cu privire la achizițiile publice ecologice în cazul în care valoarea contractului depășește 60 000 EUR.

Banca Europeană de Investiții

Observație generală

Banca Europeană de Investiții (BEI) dorește să aducă mulțumiri Curții de Conturi Europene (CCE) pentru invitația adresată BEI de a participa în mod voluntar la auditul „Cum își calculează, reduc și compensează instituțiile și organismele UE emisiile de gaze cu efect de seră?”.

În calitate de bancă a Uniunii Europene, BEI pune responsabilitatea corporativă în centrul activităților sale și are o experiență dovedită în identificarea și gestionarea impactului activităților sale asupra mediului. BEI apreciază constatările Curții de Conturi, care reflectă rezultatele solide ale băncii în acest sens și are plăcerea de a face comentarii suplimentare cu privire la observațiile, după cum urmează:

19 și 24

BEI revizuieste continuu sursele emisiilor din Inventarul GES al băncii și va ajusta conținutul raportării în funcție de cerințe și posibilități.

42

BEI a redus emisiile din mobilitate raportate la numărul angajaților de la 11,10 tCO₂e în 2007 la 7,10 tCO₂e în 2012, o reducere de 36%.

45, 48 și 50

BEI consideră că raportarea emisiilor de dioxid de carbon și relativ la numărul angajaților reflectă mai bine efectele factorilor operaționali, precum volumul activității și numărul angajaților, asupra emisiilor de dioxid de carbon ale băncii.

58

După ce a adoptat măsuri pe termen lung de reducere a dioxidului de carbon, care, în general, au devenit efective, BEI a decis să compenseze emisiile reziduale de dioxid de carbon începând cu emisiile din 2013 și a selectat un proiect REDD+¹ cu care să compenseze.

Recomandarea 1

BEI ar saluta o politică comună pentru reducerea amprentei de carbon a operațiunilor administrative ale instituțiilor și organismelor UE, așa cum se sugerează în recomandare.

Recomandarea 2

O abordare armonizată privind calcularea și raportarea emisiilor directe și indirecte de gaze cu efect de seră pentru instituțiile și organismele UE ar fi salutăată de către BEI.

Recomandările 3-5

Începând din 2013, BEI își compensează emisiile reziduale de dioxid de carbon prin credite de carbon generate în cadrul unui proiect REDD+ care este validat în conformitate cu programele Verified Carbon Standard (VCS) și Climate, Community and Biodiversity Alliance (CCBA), nivelul „gold”, și care contribuie nu numai la reducerea emisiilor, dar și la dezvoltarea durabilă în materie de beneficii pentru populația locală implicată.

Recomandarea 6

BEI ia act de recomandarea CCE și îi va acorda o atenție deosebită în contextul punerii în aplicare a propriului sistem de management de mediu.

1 Inițiativa Reducing emissions from deforestation and degradation (Reducerea emisiilor cauzate de despăduriri și de degradarea pădurilor-REDD) a fost lansată de Națiunile Unite pentru a contribui la oprirea distrugerii pădurilor la nivel global. „REDD+” vizează mai mult decât evitarea despăduririi, incluzând conservarea vieții sălbatice, dezvoltarea comunităților și crearea de locuri de muncă, precum și creșterea stocurilor de carbon forestier, între alte beneficii de dezvoltare socială.

Agencia Europeană de Siguranță a Aviației

AESA admite pe deplin importanța minimizării impactului activităților sale asupra mediului și a emisiilor de gaze cu efect de seră. În domeniul aviației civile, protecția mediului este într-adevăr o parte a mandatului său legal în calitate de autoritate de reglementare.

În faza de instituire, în 2003, AESA nu a fost în poziția de a se dedica unor măsuri cuprinzătoare pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră (GES). AESA se află acum într-o fază de stabilitate a dezvoltării sale, iar câteva decizii manageriale recente îi vor permite să își concentreze atenția pe acest aspect:

- 1) lansarea în 2014 a unei inițiative instituționale de mediu proiectul GREEN promovată de directorul executiv;
- 2) mutarea AESA într-un nou sediu central, cu un singur ocupant, în 2016, ceea ce va oferi mai multe oportunități de diminuare a amprentei de carbon a AESA și
- 3) centralizarea activităților operaționale principale (de exemplu achiziții, călătorii de afaceri și gestionarea de conferințe), toate fiind menționate în proiectul GREEN.

Ambiția proiectului GREEN este de a spori gradul de conștientizare a obligațiilor AESA în ceea ce privește mediul și a angajamentului acesteia de a fi un vecin atent. Sarcinile imediate ale proiectului vor fi:

- 1) să definească politica de mediu a AESA, luând în considerare natura și impactul activităților sale;
- 2) să definească principalii indicatori de performanță de mediu și principalele ținte progresive;
- 3) să stabilească procedurile pentru achizițiile ecologice; și
- 4) să se implice alături de comunitatea locală în proiecte ecologice.

18 și 19

Proiectul GREEN vizează moduri de măsurare și raportare a performanței de mediu a AESA, inclusiv a emisiilor sale pentru 2014 și pentru mai târziu, folosind anul 2013 ca prag de referință. Proiectul va lua în considerare raportul Parlamentului European privind amprenta de carbon pentru a analiza cel mai bun mod de măsurare și raportare a emisiilor sale.

45

Proiectul GREEN va stabili ținte pentru reducerea emisiilor de GES, probabil folosind anul 2013 ca indice de referință.

59

În ceea ce privește compensarea emisiilor de CO₂, în 2012 AESA a introdus compensarea emisiilor de CO₂ pentru călătoriile de afaceri cu trenul. Mai mult, proiectul GREEN va încuraja mijloacele de transport „benefice pentru climă”, întrebunțate pentru navetă, călătorii de afaceri și de vizite. Va analiza compensarea călătoriilor sale de afaceri cu avionul, în condițiile în care constrângerile bugetare o permit.

65

Proiectul GREEN va reexamina o posibilă punere în aplicare treptată a elementelor selectate din EMAS, luând în considerare mutarea sa în noul sediu în 2016. AESA va analiza modulurile de recunoaștere a îmbunătățirilor de mediu prin intermediul unor sisteme mai puțin formale decât EMAS.

Recomandarea 1

AESA salută o politică comună pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. O asemenea politică trebuie să aibă în vedere o serie diversă de activități pe care le desfășoară instituțiile și organismele. Comisia ar trebui să se consulte cu instituțiile și organismele atunci când are un proiect de politică comună și ar trebui să aibă în vedere subvenționarea integrală sau parțială a costurilor conexe punerii în aplicare. De reținut că se preconizează ca proiectul GREEN să stabilească ținte pentru reducerea emisiilor de GES.

Recomandarea 2

Proiectul GREEN va avea în vedere cea mai bună cale de punere în aplicare a metodei Comisiei referitoare la amprenta de mediu a organizațiilor în contextul activităților desfășurate de AESA.

Recomandările 3, 4 și 5

AESA salută oportunitatea de a lucra cu instituțiile și organismele pentru dezvoltarea unei abordări comune de compensare voluntară bazată pe un registru de sisteme recunoscute în scopul oferirii de recompensări de înaltă calitate.

AESA admite că dezvoltarea unei abordări comune de recompensare ar trebui să contribuie nu numai la reducerea emisiilor, ci și la dezvoltarea durabilă în beneficiul populației locale afectate de proiect. Ar putea fi avute în vedere economii de scară dacă un sistem de recompensare ar fi organizat la nivelul instituțiilor UE și ar fi pus la dispoziția tuturor agențiilor și organismelor.

Recomandarea 6

Proiectul GREEN va reexamina o posibilă punere în aplicare treptată a elementelor selectate din EMAS, luând în considerare mutarea sa în noul sediu în 2016. AESA va avea în vedere beneficiile metodelor de recunoaștere a îmbunătățirilor de mediu, prin intermediul unor sisteme mai puțin formale decât EMAS.

De asemenea, proiectul GREEN va avea în vedere beneficiile înscrierii AESA în Codul european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date, în special în contextul mutării sale în noul sediu în 2016.

Ar trebui reținut că prin proiectul GREEN, AESA se angajează să fie un vecin atent prin implicarea alături de comunitatea locală.

Recomandarea 7

AESA salută amendamentul propus al normelor financiare și/sau normelor privind achizițiile pentru a promova și facilita „achizițiile ecologice”. Proiectul GREEN sprijină dezvoltarea prevederilor standard de „considerare ecologică” în cadrul procedurilor de achiziție ale AESA și, odată acestea dezvoltate, va monitoriza punerea lor în aplicare. Prevederile instrumentelor de achiziții publice ecologice vor fi utilizate și integrate în specificații (tehnice, criteriile de selecție/atribuire), după caz.

Agenția Europeană de Mediu

19 – Tabelul 2

În 2012, ca și în anii precedenți, AEM a cumpărat energie electrică numai din surse regenerabile. Emisiile rezultate din încălzirea clădirii noastre principale, cu adresa Kongens Nytorv 6, în 2012, au atins 71 de tone de CO₂. Aceste emisii au fost recompensate alături de emisiile rezultate din încălzirea clădirii în anii 2010 și 2011 (a se vedea alineatul 54 din raport).

Recomandări

AEM acceptă integral recomandările făcute de Curte.

Agenția Europeană pentru Medicamente

12 și 13

Agenția Europeană pentru Medicamente a luat primele măsuri de reducere a amprentei sale de carbon, cea mai importantă fiind achiziționarea de energie electrică generată din surse regenerabile. Energia electrică reprezintă cea mai mare sursă de emisii de carbon a agenției, iar achiziționarea de energie electrică din surse 100% regenerabile i-a permis să-și reducă emisiile la zero.

Agenția nu deține alte surse de ardere de combustibili în plus și nu deține vehicule.

Pentru a continua pregătirea introducerii unei abordări armonizate pentru măsurarea amprentei de carbon, Agenția urmărește și emisiile generate de deplasările în interes profesional și de deplasările la Agenție ale vizitatorilor, atunci când călătoriile sunt organizate de Agenție. Pentru a încuraja personalul să nu utilizeze mașina pentru a merge la serviciu, Agenția a hotărât să nu mai închirieze spații de parcare începând cu 2015, iar în orientările EMA privind achizițiile publice vor fi introduse criteriile „verzi”, în cadrul pregătirii unei abordări armonizate.

18

Ca urmare a adoptării în decembrie a strategiei de mediu a EMA, în care Agenția se angajează să se conformeze cu legea din 2008 a Regatului Unit privind schimbările climatice, cât și cu orientările Regatului Unit privind raportarea de mediu, adoptate în iunie 2013, Agenția Europeană pentru Medicamente va include în viitoarele sale rapoarte anuale informații de mediu.

19

Până când nu se armonizează instrucțiunile de raportare a informațiilor de mediu, Agenția Europeană pentru Medicamente poate opta pentru includerea unui număr limitat de indicatori cheie ai performanței relevanți în informațiile sale nefinanciare cu privire la consumul de energie, la transport și la deșeuri.

45

Stabilirea de obiective în materie de emisii de gaze cu efect de seră va face parte dintr-un plan de acțiune pe care EMA îl va pregăti în cadrul sistemului de management de mediu.

65

În cadrul angajamentului de mediu al EMA, Agenția a inițiat analiza de mediu, care va fi urmată de politica de mediu și de înființarea unui sistem de management de mediu. Înregistrarea finală în sistemul voluntar de management de mediu și audit al Uniunii Europene (EMAS) este prevăzută să aibă loc în cursul anului 2015.

99 și 100

Agenția Europeană pentru Medicamente a adus în atenția proprietarului imobilului certificarea UE Green Building și a fost informată că proprietarul a demarat înregistrarea în program.

101

Agenția a pregătit aderarea la Codul european de conduită privind eficiența energetică a centrelor de date.

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Referitor la observațiile auditului *“Cum calculează, reduc și compensează instituțiile și organismele UE emisiile de gaze cu efect de seră?”*, după analiza conținutului lor, efectuată de serviciile relevante ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI), observațiile nu ridică niciun comentariu special din partea OAPI.

Observațiile care se referă în mod specific la OAPI reflectă corect realitatea managementului de mediu a OAPI, astfel cum era la momentul elaborării auditului.

Observațiile generale, care se referă la toate instituțiile și agențiile analizate, corespund datelor obiective conținute în audit.

Concluziile și recomandările rezultate din audit sunt bine fondate și rezonabile. Ele indică calea de urmat pentru a consolida, cu ajutorul exemplului, credibilitatea politicii de mediu promovate de Uniunea Europeană.

CUM VĂ PUTEȚI PROCURA PUBLICAȚIILE UNIUNII EUROPENE?

Publicații gratuite:

- un singur exemplar:
pe site-ul EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- mai multe exemplare/postere/hărți:
de la reprezentanțele Uniunii Europene (http://ec.europa.eu/represent_ro.htm),
de la delegațiile din țările care nu sunt membre ale UE (http://eeas.europa.eu/delegations/index_ro.htm)
sau contactând rețeaua Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_ro.htm)
la numărul 00 800 6 7 8 9 10 11 (gratuit în toată UE) (*).

(*) Informațiile primite sunt gratuite, la fel ca și cea mai mare parte a apelurilor telefonice (unii operatori și unele cabine telefonice și hoteluri taxează totuși aceste apeluri).

Publicații contra cost:

- pe site-ul EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Abonamente:

- de la agenții de vânzări ai Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm).

Pentru ca politica Uniunii Europene privind schimbările climatice să fie credibilă, instituțiile și organele UE trebuie să integreze cele mai recente evoluții din domeniu în conceperea și punerea în aplicare a politicilor de reducere a emisiilor lor de gaze cu efect de seră. Acest raport special examinează modul în care instituțiile și organele UE răspund provocării de a contribui la obiectivul Uniunii de a obține, până în 2020, o reducere cu cel puțin 20 % a emisiilor față de nivelul din 1990, prin intermediul diminuării impactului operațiunilor lor administrative asupra mediului.

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații